

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1

לפני: כב' השופט יוחנן כהן

נציג ציבור עובדים: מר שאול ששון
נציג ציבור מעבידים: מר ראובן בצרתי

התובעת: פלונית
ע"י ב"כ: עו"ד שרון אלמקייס-חכמון

-

הנתבע: אלמוני
ע"י ב"כ: עו"ד סוזי שלו

2

3

פסק דין

פסק דין זה הוא נוסח ערוך של פסק דין שניתן ביום 6.2.2014 בעניינה של פלונית נגד אלמוני.

בפסק הדין הערוך הושמטו פרטים מגוף פסק הדין ומתוך הציטוטים מהפרוטוקול שיש בהם כדי לפגוע בצדדים ובצדדים שלישיים אשר מוזכרים בפסק הדין שניתן כאמור.

מבוא:
בפנינו מונחת תובענה שהגישה פלונית (להלן: "התובעת") נגד אלמוני (להלן: "הנתבע"), לתשלום פיצויים, לפי חוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 (להלן: "החוק למניעת הטרדה מינית").

כתב התביעה מייחס לנתבע הטרדות מיניות מילוליות, פיזיות, ומעשי התנכלות, אשר החלו בסמוך לתחילת עבודתה של התובעת ביום 16.12.07 ונמשכו עד לחודש אוקטובר 2008, מועד בו גילתה התובעת לנתבע שהיא נמצאת בהיריון.

19

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1 התובעת טוענת כי לאחר שסיפרה לנתבע כי היא בהריון, החל הנתבע להתנכל אליה,
2 ולפגוע בה מבחינה מקצועית.

3

4 התובעת מבקשת כי נחייב את הנתבע בתשלום פיצויים בסך 260,000 ₪ בגין כלל
5 העוולות שגרם לה הנתבע, וזאת ללא הוכחת נזק.

6

7

הרקע העובדתי :

8

9 1. התובעת, רופאת שיניים במקצועה, רכשה את השכלתה בעיר סנט-פטרסבורג
10 ברוסיה, עבדה במועדים הרלוונטיים לתביעה במרפאות שיניים בערים ש', נ',
11 וא' בהן שימש התובע כמנהל.

12

13 2. ההיכרות בין התובעת לבין הנתבע הייתה עוד בטרם התובעת סיימה את
14 לימודיה. היכרות זו נוצרה בתיווך אביה של התובעת, אשר הינו רופא שיניים
15 בעצמו, והיה מצוי בקשרי ידידות עם הנתבע באותה התקופה.

16

17 3. במסגרת ההיכרות עם הנתבע, הגיעה התובעת לבקר במרפאות בהן עבד
18 במהלך חופשותיה בארץ.

19

20 4. לאחר שהתובעת קיבלה רישיון ישראלי, פנה אביה לנתבע, אשר שימש כמנהל
21 ברשת מרפאות שיניים, וביקש כי יסייע לתובעת לעבוד כרופאת שיניים.

22

23 5. התובעת השתלבה כרופאת שיניים במרפאות בהן שימש הנתבע כמנהל, במהלך
24 חודש דצמבר 2007. עבודתה של התובעת הייתה במשמרות, ובחלק מהן עבדה
25 במקביל לנתבע.

26

27 6. לגרסת התובעת הנתבע הטרידה מינית בעת עבודתה, הטרדה שהגיעה לשיאה
28 בשני אירועים פיזיים. התובעת טענה כי באירוע הראשון הנתבע נשק לה בניגוד
29 לרצונה, ובאירוע השני דחף את ידה בניגוד לרצונה, אל תוך מכנסיו, על מנת
30 שתיגע במבושיו.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1
- 2 7. התובעת לא התלוננה כנגד הנתבע, אולם במהלך חודש פברואר 2009, זומנה
- 3 היא לשיחה במשרדי הנהלת מרפאות השיניים במחוז הדרום, ובמסגרת שיחה
- 4 זו נודע לה, כי הנתבע התלונן על בעיות משמעת מצדה.
- 5
- 6 8. התובעת ביקשה לדחות את הטענות שהפנו כלפיה המנהלים, ובתום השיחה
- 7 פנתה לד"ר ש' ושיתפה אותו בהתנהגות הנתבע כלפיה, תוך כדי שהוסיפה כי
- 8 סירובה להיענות לדרישות הנתבע, הובילה להתנכלות כלפיה והעלאת הטענות
- 9 כפי שהועלו בפניה.
- 10
- 11 9. לגרסת התובעת, המעמד בו סיפרה על הטרדתה, ריגש אותה מאוד והיא חשה
- 12 ברע ומאחר והייתה בחודש החמישי להריונה, פנתה לחדר המיון ושחררה
- 13 לאחר שהומלץ לה לשהות בחופשת מחלה במשך 5 ימים.
- 14
- 15 10. ביום 2.4.09, פנתה התובעת באמצעות באת כוחה להנהלת רשת מרפאות
- 16 השיניים בתלונה על הטרדה מינית. תלונתה של התובעת נבדקה על ידי
- 17 הממונה על החוק למניעת הטרדה מינית בהנהלה (להלן: "נציבת הקבילות"),
- 18 ונמצאה מוצדקת.
- 19
- 20 11. לאור ממצאי הבדיקה ננקטו כלפי הנתבע הליכים משמעתיים ובמסגרתם
- 21 הוחלט להפסיק את עבודתו כמנהל מרפאות שיניים, וכן להפסיק את עבודתו
- 22 במרפאות בהן עובדת התובעת.
- 23
- 24 12. בחודש דצמבר 2009 הוגשה התובענה, נשוא פסק דין זה.
- 25
- 26 **טענות התובעת:**
- 27
- 28 13. בכתב התביעה מייחסת התובעת לנתבע הטרדות מיניות שבאו לידי ביטוי
- 29 באופן מילולי, עת הנתבע הפנה כלפיה אמירות בעלות אופי מיני, וכן הטרדות
- 30 מיניות פיזיות, בהן נקט הנתבע כלפיה, במהלך עבודתם המשותפת במרפאות.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1
2 לגרסתה של התובעת, הנתבע אשר שימש כמנהלה, פנה אליה והציע לה
3 להיענות לחיזוריו, והבהיר לה את חשיבות קיום מערכת היחסים ביניהם ככל
4 שהדבר נוגע להמשך העסקתה, והדגיש כי הדבר ישתלם לה מאוד מבחינה
5 מקצועית.

6
7 ההטרדות המיניות התרחשו במהלך כל עבודתם המשותפת של התובעת
8 והנתבע במרפאות השיניים, אולם בלטו במיוחד בשני אירועים שהתרחשו
9 ברכבו של הנתבע, כפי שיובהר כדלקמן:

אירוע פיזי ראשון

10
11
12
13 האירוע התרחש באחד מימי העבודה בהם הייתה בבאר-שבע, הנתבע התקשר
14 אליה וביקש ממנה להגיע לשיבת צוות במרפאה בעיר נ' יחד עם ד"ר א',
15 רופאת שיניים נוספת, שעבדה אף היא יחד עם התובעת בבאר שבע.

16
17 לאחר שהגיעו התובעת וד"ר א', התברר כי הנתבע שיחרר את ד"ר א' וכי כלל
18 לא מתקיימת ישיבת צוות, אולם בכל זאת הנתבע ביקש לשוחח עמה בנוגע
19 לסכסוך שנתגלע בתוך משפחתה.

20
21 במקביל הציע הנתבע לתובעת להסיעה לעיר ש', והזמין אותה לשתות קפה
22 עימו בתחנת דלק בסמוך לעיר נ', ושוחח עמה על הסכסוך המשפחתי בין אחיה
23 לאביה.

24
25 לאחר שחזרו לרכבו של התובע והחלו בנסיעה, התברר כי התובעת שכחה את
26 קופסת הסיגריות בתחנת הדלק, ועל כן הנתבע עצר בתחנת דלק נוספת על מנת
27 לרכוש עבור התובעת קופסת סיגריות חדשה.

28
29 לטענת התובעת, בעוד הרכב חנה בתחנת הדלק, התקשר אליה אביה, אולם
30 הנתבע ביקש ממנה שלא לענות לשיחה והיא עשתה כמצוותו, אולם לאחר מכן

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1 התקשר אביה לנתבע, והתעניין במקום הימצאותה של התובעת, אז השיב
2 הנתבע כי התובעת נסעה לביתה עם אחת הסייעות.

3
4 עם סיום השיחה עם הנתבע, התקשר האב פעם נוספת לתובעת, והפעם הורה
5 לה הנתבע לענות ולהשיב כי אכן נסעה עם אחת הסייעות לביתה וכך פעלה.

6
7 לאחר שיחות הטלפון, פנה הנתבע לתובעת וביקש ממנה כי תפסיק לפנות אליו
8 בגוף שלישי, ומשהבהירה לו כי אינה חשה נוחות לעשות כן, היטה כלפיה את
9 ראשו באופן מפתיע ונישק אותה על שפתייה, ואמר לה כי כעת תלמד לדבר
10 אליו בגוף ראשון.

11
12 התובעת טוענת כי הייתה המומה ממעשהו של הנתבע, אשר הסיע אותה
13 לביתה.

14
15 לגרסת התובעת לאחר האירוע, החל הנתבע לשנות את התנהגותו כלפיה,
16 הנתבע חיזר אחריה והבהיר לה במפורש כי הוא מעוניין לקיים עימה יחסי מין,
17 אולם היא דחתה את חיזוריו והצעותיו.

אירוע פיזי שני

18
19
20
21 אירוע זה התרחש לטענת התובעת באחד הימים בשעות הערב, בעת יציאתה
22 ממרפאת שיניים בבאר-שבע, מקום עבודתה.

23
24 לטענת התובעת בעת יציאתה מהמרפאה, היא הבחינה בנתבע ממתין לה
25 ברכבו, והוא הזמין אותה להיכנס לרכב וביקש לשוחח עימה.

26
27 התובעת עלתה בחוסר ברירה לרכבו של הנתבע, הנתבע נסע לחנייה סמוכה,
28 והחל לדבר עמה שיחת נימוסין, ולאחר מכן ניסה לגעת בחזה שלה ושלח ידיו
29 לכיוון איבר מינה. לאחר מכן תפס הנתבע את ידה של התובעת והניח אותה על
30 מבושיו, עד שהגיע לכדי פורקן.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1
2 לאחר שסיים הנתבע, הצליחה התובעת לחמוק מרכבו, וכשהגיעה לרכבה
3 הקיאה.
4
5 התובעת הייתה נסערת, וכל הדרך לביתה בכתה, וסבלה מנדודי שינה בלילות
6 לאחר האירוע.
7
8 16. לגרסת התובעת, הנתבע המשיך לחזר אחריה אחר האירועים, ואף התקשר
9 אליה לטלפון הנייד הפרטי שלה, גם לאחר שעות העבודה, אולם היא הבהירה
10 לו כל העת כי אינה מעוניינת בכל קשר אינטימי איתו.
11
12 17. התובעת ציינה כי ניסתה כל הזמן לדחות את חיזוריו של הנתבע, וזאת תוך
13 חרדה גדולה לשמירה על מקום עבודתה. למרות דחיית הצעותיו, הנתבע הציק
14 לה והטריד אותה בשאלות בנוגע לבגדיה התחתונים, והצעות לשכב עמו
15 ולבלות אתו בבתי מלון.
16
17 18. החל מגילוי הריונה, הנתבע חדל מלדבר עימה, והחל לפגוע במעמדה
18 ובמקצועיותה, ואף צימצם את רשימת המטופלים שהופנו אליה.
19
20 19. הנתבע בשיתוף עם מנהלנית המרפאה, גרם להרחקת לקוחות ממנה, תוך
21 פגיעה בשמה הטוב.
22
23 20. הנתבע ניצל את מרותו ואת מעמדו בכדי להטרידה מינית, וכן ניצל את
24 מצוקתה, ופגע בכבודה כאדם, כאישה, אם ורעה, תוך שהוא מתנהג בחוסר
25 תום לב, ומפר נורמות בסיסיות.
26
27 21. הטרדותיו המיניות של הנתבע פגעו בשגרת חייה, וגרמו לריחוק בינה ובין
28 בעלה.
29
30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

טענות הנתבע:

- 1
- 2
- 3 .22 הנתבע מכחיש את טענותיה של התובעת וטוען כי לא ביצע כל הטרדה מינית
- 4 כלפי התובעת. לגרסתו תלונתה של התובעת אינה אלא מחסום והגנה, מפני
- 5 מתן דין וחשבון על התנהלותה המקצועית הלקויה.
- 6
- 7 .23 לגרסתו של הנתבע התביעה הינה בגדר עלילת דברים, אשר כל מטרתה
- 8 להתגונן מפני מעשים חמורים שביצעה התובעת במהלך עבודתה כרופאת
- 9 שיניים.
- 10
- 11 .24 לטענת הנתבע, התובעת נטשה חולים, סירבה לטפל בילדים, ועשתה מעשים
- 12 חמורים שכללו רישומים כוזבים בכדי לקבל שכר גבוה יותר, ביצוע טיפולים
- 13 ללא סמכות, ואיחורים באופן קבוע לעבודה. התלונה על הטרדה מינית
- 14 הועלתה רק לאחר שזומנה לבירור משמעותי כ"הכנת תרופה לפני המכה".
- 15
- 16 .25 הנתבע מכחיש מכל וכל את שני האירועים בהם טוענת התובעת כי בוצעו
- 17 כלפיה מעשים בעלי אופי מיני. לגרסת הנתבע הוא אכן נפגש עם התובעת בשני
- 18 האירועים, אולם לא ביצע כלפיה כל מעשה בעל אופי מיני.
- 19
- 20 .26 ביחס לאירוע הראשון טען הנתבע כי תכנן לקיים מפגש של צוות המרפאה
- 21 בעיר נ', אולם מאחר ונדע לו כי חלק גדול מהרופאים אינם יכולים להגיע
- 22 למפגש, הוא החליט לדחות את המפגש למועד אחר.
- 23
- 24 .27 הנתבע הוסיף וציין כי במהלך השיחה בה נודע לו על היעדרות הרופאים,
- 25 העלתה המנהלנית את נושא סירובה של התובעת לטפל בילדים, וזאת על רקע
- 26 סירובה לטפל בילד חירש-אילם שהמתין בחדר ההמתנה בכדי לקבל טיפול.
- 27 לאור דחיפות עניין זה, ביקש מהתובעת להישאר לאחר שד"ר א' נסעה, על מנת
- 28 לשוחח עימה על המקרה.
- 29

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 לגרסת הנתבע, התובעת הגיעה למרפאה בעיר נ', אולם מאחר ובמרפאה לא
2 התאפשר לו לשוחח עם התובעת, שכן באותו הזמן המנקה ניקתה את
3 המרפאה, הסכימו הוא והתובעת לקיים את השיחה בבית קפה בתחנת דלק
4 באזור הסמוך למרפאה.
5
- 6 29. במהלך השיחה הנתבע העלה נושאים דחופים שהתעוררו בעבודה, ובהמשך
7 הפגישה התובעת סיפרה על סכסוך שנתגלע בתוך משפחתה.
8
- 9 30. בסיום השיחה הנתבע הסיע את התובעת לביתה בעיר ש', וזאת משום שלא
10 היה ברשותה רכב ואף הסכים לעצור בתחנת הדלק לאחר שהתובעת אמרה
11 שהיא חייבת סיגריות, לאחר ששכחה אותם בתחנת הדלק בה שוחחו.
12
- 13 31. הנתבע אישר בגירסתו, כי התובעת אכן קיבלה שיחת טלפון במהלך השיחה
14 ביניהם והתובעת סיפרה לו שאביה הוא שהתקשר, אולם הוא לא אמר לה
15 שלא לענות לשיחה.
16
- 17 32. באשר לאירוע השני טען הנתבע כי מאחר והוא מתגורר בבאר שבע והתובעת
18 עבדה בבאר שבע הוא תיאם עימה העברת עבודות פרוטטיקה למרפאות בעיר נ'
19 ובעיר ש', ומלבד זאת לא התרחש דבר בינו ובין התובעת.
20
- 21 33. לא נעשתה כל פגיעה כלכלית בתובעת, שכן אין בידו הסמכות להחליט על אופן
22 העסקתה של התובעת מאחר ותנאי העסקה של הרופאים נקבעים בלעדית על
23 ידי מנהלי המרחב, ואת התורים קובעת מזכירות המרפאה.
24
- 25 34. כמנהל מקצועי, ובשל היכרות עם אביה של התובעת, הנתבע ניסה לסייע
26 לתובעת בייעוץ ובהכוונה, אולם לא הפנה כלפיה הצעות בעלות אופי מיני.
27
- 28 35. הנתבע הודה כי בשלב מסוים במהלך העבודה, חל נתק בהתנהלותו מול
29 התובעת, נתק אשר נגרם כתוצאה מהתבטאויות של התובעת בגנותו ובגנות
30 רופא שיניים מהמגזר הערבי, בעת שהנתבע גויס למילואים במבצע "עופרת

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1 יצוקה", אולם לא היה בנתק זה בכדי להשפיע על קביעת תורים לטיפולים
2 אצל התובעת.

3

4

הראיות בתיק

5

6 36. התובעת העידה בעצמה, ומטעמה העידו אביה, בעלה, וכן התובעת הציגה
7 מסמכים ותמונות לתמיכה בטענותיה.

8

9 37. מעבר לעדויות אלו אשר לוו בתצהירי עדות ראשית מטעם העדים, זימנה
10 התובעת לעדות את נציבת הקבילות על הטרדה מינית במרפאות השניים, וכן
11 סייעת אשר עבדה עם התובעת במרפאת השיניים בעיר נ', ואשר מסרה את
12 גרסתה לנציבת הקבילות, במהלך הבירור שערכה.

13

14 38. מטעם הנתבע העידו סייעות שיניים במרפאות בעיר ש', וכן הנתבע העיד
15 בעצמו.

16

17 39. במסגרת הליך שמיעת הראיות בתיק התגלה כי קיימות בידי התובעת הקלטות
18 של שיחות בנושאים הרלוונטיים לתובענה, אשר לא הועברו בהליכי גילוי
19 מסמכים לנתבע.

20

21 40. הופתענו מגילויין של הקלטות במהלך שמיעת הראיות, שכן הדבר לא עלה
22 בתצהיר עדותה הראשית של התובעת, ואף לא צוין בתצהיר של אביה, אשר
23 ביצע את רובן של ההקלטות.

24

25 41. התובעת ציינה בעדותה, כי עדכנה את ב"כ בנוגע להקלטות המצויות בידה רק
26 במועד הדיון בו העידה.

27

28 42. אנו מוצאים לציין כבר כעת, כי בהתנהלותה של התובעת, נפל פגם חמור אשר
29 יש בו בכדי להוות הטעיה של ממש במלאכת בירור האמת, ורצון להציג גרסה

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 חד צדדית לאירועים להם טענה, גם אם אין הדבר מתיישב עם ערך גילוי
2 האמת.
3
- 4 .43 העובדה כי התובעת דיווחה על הקלטות המצויות בידה רק במהלך שמיעת
5 הראיות בתיק, ובשים לב כי התובעת לא דייקה, בנוגע למהותן של השיחות
6 המוקלטות, וזאת בלשון המעטה, הותירה בנו רושם, כי התובעת ניסתה למנוע
7 את הגעתנו לחקר האמת בתיק.
8
- 9 .44 חומרה נוספת לאי גילוי ההקלטות נובעות מהעובדה כי יש בתוכן ראיות אשר
10 אינן מתיישבות עם גרסת התובעת, ואף תומכות בגרסתו של הנתבע.
11
- 12 .45 כך למשל בהודעת הנתבע מיום 15/2/12, התגלה כי בהקלטות אותן העבירה
13 התובעת, קיימת הקלטה של שיחה בין מזכירת מרפאת השיניים בעיר אי לבין
14 אביה של התובעת, הקלטה שלגביה התובעת לא סיפרה דבר ואף לא תומללה,
15 כאילו לא הייתה קיימת כלל.
16
- 17 .46 השיחות המוקלטות לא הועברו לנציבת הקבילות במהלך הבירור שערכה, על
18 אף שידעה על קיומן, ואף התובעת לא טרחה להסביר בסיכומיה את העיתוי בו
19 בחרה להציגן בפנינו.
20
- 21 .47 יש לציין כי התמלילן שביצע את תמלול השיחות העיד, על האופן בו ערך את
22 תמלול השיחות, ועדותו נמצאה מהימנה עלינו, כך שמצאנו לקבל גם את
23 תמליל השיחות כחלק בלתי נפרד מהראיות בתיק.
24
- 25 **דיון והכרעה**
- 26
- 27 .48 סעיף 1 לחוק למניעת הטרדה מינית קובע כי תכליתו של החוק הינה "לאסור
28 הטרדה מינית כדי להגן על כבודו של אדם, חירותו ופרטיותו וכדי לקדם
29 שוויון בין המינים".
30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 סעיף 3(א) לחוק מונה רשימת התנהגויות האסורות, אשר יש בהן בכדי להיכלל .49
2 בגדר "הטרדה מינית", ובין היתר קובע כי הטרדה מינית הינה אחד מאלה:
3
4 "3(א) (1)
- 5 מעשים מגונים כמשמעותם בסעיפים 348 ו- (2)
6 349 לחוק העונשין;
7 (3) הצעות חוזרות בעלות אופי מיני, המופנות
8 לאדם אשר הראה למטריד כי אינו מעונין
9 בהצעות האמורות;
10 (4) התייחסויות חוזרות המופנות לאדם,
11 המתמקדות במיניותו, כאשר אותו אדם הראה
12 למטריד כי אינו מעונין בהתייחסויות
13 האמורות;
14 (5)
- 15 (6) ".....".
- 16
17 50. במסגרת תיקון 6 לחוק אשר נכנס לתוקף בשנת 2010, נקבע בסעיף 3(א)(6), כי
18 הצעות או התייחסויות כאמור בסעיף 3(א)(3) או (4), המופנות לעובד במסגרת
19 העבודה תוך ניצול יחסי מרות, ייחשבו כהטרדה מינית גם אם המוטריד לא
20 הראה למטריד כי הוא אינו מעונין בהתייחסויות האמורות.
21
22 51. טרם התיקון בחוק הכירה הפסיקה בקיומה של חזקה לפיה יחסי קירבה
23 במקום העבודה בין כפוף לבעל מרות נובעים כתוצאה מניצול מרות, וזאת גם
24 אם המוטריד לא גילה את אי הסכמתו להתנהגות זו (ר' ע"ע 274/06 פלונית –
25 אלמונית (ניתן ביום 26/3/08)).
26
27 52. הפסיקה קבעה כי יחסי מרות בעבודה הינם שליטה של הממונה ויכולת
28 השפעה על הכפוף לו, וזאת על אף שאין מערכת יחסים ישירה בין הממונה לבין
29 העובד (ר' עש"מ 1955/03 טאפירו – נציבות שירות המדינה (פורסם בנבו)).
30
31 53. מקריאת כתב התביעה וכתב ההגנה, נראה כי הצדדים היו חלוקים בעניין
32 קיומם של יחסי מרות בין הנתבע לתובעת, אולם מעיון בסיכומים דומה, שאין

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 חולק כי אכן התקיימו יחסי מרות בין הנתבע לבין התובעת, וכן אין חולק כי
2 המעשים אותם תיארה התובעת באים בגדר הטרדה מינית.
- 3
4 54. מכיוון שבין התובעת לנתבע היו קיימים יחסי מרות, הרי שדי יהיה בקיומם
5 של המעשים המיוחסים לנתבע, בכדי לקבוע חזקה לפיה הנתבע ניצל את יחסי
6 המרות ביניהם בכדי להטריד מינית את התובעת.
- 7
8 55. המחלוקת בין הצדדים, מתייחסת לעצם מעשי ההטרדה אותם מייחסת
9 התובעת לנתבע, ובכלל זה שני האירועים המרכזיים, אשר אירעו בתקופת
10 עבודתם המשותפת של התובעת והנתבע במרפאות ש'.
11
- 12 56. על אף שהטרדה מינית הינה גם עבירה פלילית הדורשת ומחייבת הוכחה מעל
13 לכל ספק סביר, נקבע בפסיקה כי מידת ההוכחה הנדרשת להוכחת מעשה
14 ההטרדה כעוולה אזרחית, הינה אותה מידת ההוכחה הנדרשת בהליך אזרחי
15 רגיל, קרי על בית הדין להשתכנע כי אכן התקיימה הטרדה מינית (ר' עצ"מ
16 1006/01 שחרי – רוגל (פורסם בנבו)).
17
- 18 57. נקדים אחרית לראשית ונאמר, כי לאחר שעיינו בראיות הצדדים, שמענו את
19 עדויותיהם לרבות עדותה של התובעת ועדותו של הנתבע, כמו גם עיינו
20 בסיכומיהם ובסיכומי התשובה שהגישו, ואף האזנו לקלטות ועיינו בתמלולים,
21 הגענו לכלל מסקנה, כי לא עלה בידי התובעת להוכיח כי הוטרדה מינית על ידי
22 הנתבע.
23
- 24 58. אנו מודעים לעובדה כי הנהלת מרפאות השיניים קיימה בירור בנוגע
25 לתלונותיה של התובעת להטרדה מינית על ידי הנתבע, ומצאה את תלונותיה
26 מוצדקות, אולם, לאור הנסיבות שהובאו בפנינו, לרבות שמיעת ההקלטות
27 אותן לא הציגה התובעת בעת הבירור שנערך עימה וכן שמיעת עדויות נוספות
28 אשר לא נשמעו באותו הבירור שנערך, מצאנו כי יש לדחות את גרסת התובעת.
29
- 30 59. גרסת התובעת לאירועי הטרדה המינית שעברה, ובכלל זה גרסתה לקרות שני
31 האירועים הפיזיים אותם פירטה בהרחבה בטענותיה, לא התיישבה עם מכלול
32 הראיות אשר הובאו בפנינו, ונמצאה כבלתי מהימנה.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1
2 ראוי לציין כי בעת בחינת עדותה של התובעת, נתנו דעתנו לכך שישנם קשיים
3 ייחודיים של קורבנות עבירות מין לחשוף את אשר עברו, ואף בתי המשפט
4 נדרשו לעניין זה בנוגע לכבישת עדות של קורבנות עבירה אלו (ר' ע"פ 4776/10
5 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו)).
- 6
7 עם זאת, איננו סבורים כי הסוגיה העומדת לפתחינו, זהה לאותם מקרים בהם
8 עוסקת הפסיקה.
- 9
10 60. עדותה של התובעת הותירה בנו רושם שלילי, הייתה בלתי קוהרנטית ומליאת
11 סתירות מניה וביה. במהלך חקירתה הנגדית של התובעת נתגלו פערים רבים
12 בין עדותה בבית הדין לבין תצהירה, וכן נתגלו פערים בין גרסתה של התובעת
13 לבין עדויותיהם של עדים נוספים שהעידו בפנינו, ואף סתירות בין תלונותיה
14 בפני נציבת הקבילות, לבין הגרסה שמסרה בתצהירה בתביעה דנן.
- 15
16 61. עדותו של אביה של התובעת אשר העיד מטעמה, אף היא נמצאה כבלתי
17 מהימנה עלינו, ואף עדותו לא תמכה בדברים שמסרה התובעת בעצמה במהלך
18 עדותה.
- 19
20 62. האזנה ועיון בתמליל הקלטות השיחות שקיים אביה של התובעת, עם בעלי
21 תפקידים במרפאות השיניים, ובכלל זה שיחה עם מזכירת המרפאה בעיר א'
22 ושיחה עם ד"ר א', הותירה בנו ספק רב בנוגע לקיומם והתרחשותם של
23 האירועים הנטענים על ידי התובעת בכתב התביעה, ולא שוכנענו כי היא
24 הוטרדה מינית במהלך עבודתה.
- 25
26 מנגד לעדות התובעת, מצאנו את גרסתו של הנתבע כמהימנה, וגרסתו
27 התיישבה עם המסכת הראייתית אשר הובאה בפנינו.
- 28
29 במה דברים אמורים?
- 30
31

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

אירוע ראשון- נשיקת התובעת בניגוד לרצונה:

- 1
2
3 האדנים עליהם נשענת תביעת התובעת מתבססים על גרסתה בלבד לפיה .63
4 הנתבע ביקש למשוך את תשומת לבה, והבהיר לה כבר בתחילת עבודתה כי
5 היא מוצאת חן בעיניו, ואף בתקופת לימודיה בעת ביקוריה במרפאות "שם
6 עליה עין" (ר' סעיף 29 לתצהיר התובעת).
7
8 לגרסת התובעת, במסגרת רצונו למשוך את תשומת לבה, נתן לה הנתבע .64
9 עבודות פשוטות וזוטרות וזאת רק על מנת שתשים לב אליו. לטענתה, הנתבע
10 ביקש ממנה שתפסיק לפנות אליו בגוף שלישי והודיע לה כי יראה לה כיצד
11 לעשות זאת, כפי שאכן עשה בעת האירוע הראשון, בו נתן לה נשיקה בניגוד
12 לרצונה, ועל כך העידה כדלקמן:
13
14 "באותה תקופה הייתי בלי אוטו, באותו יום עבדתי משמרת בוקר בעיר נ'
15 ומשמרת ערב מ-2-8 בערב במ' בבאר שבע, כאשר נסעתי לעבודה אבא שלי
16 אסף אותי מנ' ונסעתי לבאר שבע, ואז התקשר הנתבע לטלפון שלי ואמר
17 שיש ישיבת צוות בערב בעיר נ' ושאיגוע לישיבה, אמרתי שאין לי אוטו, הוא
18 שאל אם ד"ר א' עובדת איתי באותו היום, אמרתי שכן יש לנו משמרת
19 משותפת, כשהגעתי לעבודה ושאלתי אותה אם הנתבע אמר לה שיש ישיבה
20 בעיר נ' היום והיא אמרה שעדיין לא התקשר, ולקראת סוף היום היא אמרה
21 שהנתבע אמר שיש ישיבה היום והוא שאל אותה אם היא תוכל להסיע
22 אותי באוטו שלה לנ', ואכן בסוף היום נסענו באוטו שלה".
23 (ר' פרוטוקול, עמ' 45, ש' 32-25).
24
25 יש לציין כי התובעת לא ציינה את המועד בו התרחש האירוע, ורק בעזרת
26 עדויות אותן הביא הנתבע ניתן היה להתחקות אחר המועד בו הייתה כוונה
27 לכנס את העובדים למפגש.
28
29 מתצהירה של ד"ר א' עולה כי אכן הייתה מתוכננת פגישה תקופתית בחודש
30 ספטמבר 2008 בין הרופאים במרפאה בעיר נ' לבין הנתבע, אשר היה אחראי על
31 המרפאה בעיר נ' (ר' סעיפים 7-8 לתצהירי ד"ר א').

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1
2 התובעת סיפרה בעדותה כי הייתה בטוחה שגם ד"ר א' תשתתף בישיבה .65
3 והופתעה לגלות שהיא שוחררה מהישיבה. התובעת טענה כי ד"ר א' הורידה
4 אותה בכניסה לבניין בו נמצאת המרפאה בני' ואז נסעה.
5
6 התובעת המשיכה וסיפרה כי הנתבע התקשר אליה לפני שנכנסה לבניין, והודיע
7 לה כי אין בכלל ישיבה, וכל מטרתו הייתה לדבר איתה על סכסוך שפרץ בתוך
8 משפחתה, וכך המשיכה לתאר לפנינו את המשך התרחשות הדברים :
9
10 "הוא התקשר אלי לפני, בכלל לא התקרבתי לבנין אמר שאין כל ישיבה
11 ורצה שאגיע והוא רוצה לדבר איתי על הסכסוך שקרה בין אבי לאחי, ואז
12 הוא אמר שאתקדם לכיוון האוטו שלו ואנחנו נדבר בתחנת הדלת (צ.ל הדלק,
13 י.כ.) כי בדיוק הוא צריך לתדלק. נכנסתי לאוטו ונכנסנו לתדלק, אני זוכרת
14 שהוא תידלק את האוטו, יכול להיות, אני זוכרת שהוא קנה קפה לי ולו
15 וישבנו בשולחן קטן בחוץ, שתינו ודיברנו על הסכסוך, הוא אמר שהוא רוצה
16 לעזור וידבר עם אחי, אחרי כן נכנסנו לאוטו כי לא היה לי איך להגיע
17 הביתה כי היה מאוחר, ולא היו מוניות לעיר ש', אז הוא הציע לקחת אותי
18 הביתה והסכמתי."
19 (פרוטוקול עמ' 48 ש' 18-24)
20
21 לגרסתה של התובעת מטרתו של הנתבע הייתה תכנון מצב בו יהיה עמה לבד, .66
22 והיא חשה בהתנהלות מוזרה של הנתבע שכן הנתבע לא שיתף גורמים נוספים
23 בשיחתם המשותפת, אולם לא הייתה לה ברירה, כי אם לעלות לרכבו של
24 הנתבע, על מנת שייקח אותה לביתה.
25
26 גרסה זו של התובעת אינה עולה בקנה אחד עם האמור בקלטת השיחה .67
27 שקיימה עם אביה, שיחה שהתגלה על קיומה רק במסגרת שמיעת הראיות כפי
28 שציינו, ואף אינה עולה עם הדברים שמסרה ד"ר א' בתצהירה.
29

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 נבהיר כי אין אנו דוברי רוסית ובעת האזנה לשיחה המוקלטת של התובעת עם
2 אביה, נעזרנו בתמליל אשר הוגש על ידי התובעת.
3
- 4 משמיעת הקלטת השיחה שסומנה blue tape 2, בד בבד עם עיון בתמליל, עולה
5 כי התובעת סיפרה לאביה כי השתתפה בישיבה עם רופאים, ולאחר מכן שוחח
6 עימה הנתבע באופן אישי (ר' תמליל השיחה עמ' 5).
7
- 8 מהאזנה לשיחה התרשמנו כי התובעת לא הייתה נתונה בפחד או חשש
9 מהנתבע, כפי שניסתה לצייר בתצהירה ובעדותה.
10
- 11 מהשיחה עולה כי אביה של התובעת חשש כי הינה מקיימת רומן עם הנתבע,
12 טענה אשר הוכחה על ידי התובעת, ואף התובעת ציינה במהלך השיחה עם
13 אביה, כי לא קרה דבר בינה ובין הנתבע.
14
- 15 68. במאמר מוסגר נעיר כי תוכן ומהות השיחה מתיישבים עם גרסת הנתבע אותה
16 ציין בתצהירו, לפיה התובעת התקשרה אליו יום או יומיים אחר הפגישה,
17 והיא סיפרה לו כי אביה התקשר אליה וחקר אותה בנוגע לפגישה (ר' סעיף 40
18 לתצהיר הנתבע), וזאת קודם שנודע על ההקלטה הקיימת.
19
- 20 עוד נציין כי מעדותו של הנתבע למדנו כי היה בכוונתו לשוחח עם התובעת לא
21 רק על תפקודה המקצועי כרופאה, אלא על יחסי העבודה שלה במרפאה עם
22 שאר הצוות, ועדותו זו נמצאה מהימנה עלינו, בשים לב לטענות התובעת כי
23 "כולם היו נגדי" (ר' פרוטוקול עמ' 43, ש' 5).
24
- 25 69. התובעת המשיכה ותיארה כי לאחר השיחה בתחנת הדלק, הנתבע חזר עימה
26 לרכבו, והם החלו לנסוע לכיוון העיר ש' מקום מגוריה.
27
- 28 במהלך הנסיעה התברר כי היא שכחה את קופסת הסיגריות בתחנת הדלק בה
29 שוחחו, ועל כן עצרו בתחנת דלק נוספת לקנות קופסת סיגריות חדשה.
30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 התובעת העידה כי בדיוק ברגע שנכנסו לתחנת הדלק השנייה, התקשר אליה .70
2 אביה, אולם הנתבע אסר עליה לענות לו, ורק לאחר שהוא התקשר פעם נוספת,
3 נתן בידה הנתבע, רשות לענות לאביה, וכך העידה בפנינו:
4
5 **"לא. כשהגענו לתחנת הדלק, נכנסנו לתחנת דלק שנייה בגלל ששכחתי את**
6 **קופסת הסיגריות בתחנת הדלק הראשונה, ואז בדיוק התקשר אבא לטלפון**
7 **שלי, הנתבע אמר לי לא לענות, אחרי מספר שניות הוא התקשר לטלפון של**
8 **הנתבע, הנתבע דיבר איתו, ואז הוא אמר שאני חזרתי הביתה עם אחת**
9 **הסייעות ד"ר א' וזה מה שגרם לכל הבלאגן עם ד"ר א'. ואז הוא אמר לי**
10 **להגיד לד"ר א' שהיא החזירה אותי לבית."**
11 (ר' פרוטוקול, עמ' 49, ש' 24-28).
12
13 טרם נתייחס לטענות התובעת בנוגע למניעת השיחה עם אביה, מצאנו לציין כי
14 הגרסה שמסרה התובעת בפנינו בעניין העצירה בתחנת הדלק השנייה, שונה
15 מזו שהציגה התובעת בפני נציבת הקבילות שבחנה את תלונתה בהנהלת
16 המרפאות.
17
18 .71 בסיכום בירור התלונה (ת/1) מציינת נציבת הקבילות, כי התובעת טענה כי
19 אמנם שכחה את קופסת הסיגריות בתחנת הדלק הראשונה, והנתבע נתן לה
20 קופסת סיגריות אותם קנה במולדובה, והיא לא הבינה כלל מדוע עצר הנתבע
21 בתחנת הדלק השנייה (ר' ת/1 עמ' 10).
22
23 מנגד לאמור, הגרסה שהציגה התובעת בפנינו, בנוגע לעצירה בתחנת הדלק
24 השנייה, זהה לגרסה שהציג הנתבע בפני הנציבה, ועליה חזר גם בתצהירו, בו
25 ציין כי התובעת שכחה את קופסת הסיגריות בתחנת הדלק, בה שוחחו, ועל כן
26 הוא הציע לה לעצור בתחנת דלק נוספת שהייתה נמצאת בדרכם לעיר ש' (ר'
27 סעיף 33 לתצהיר הנתבע).
28
29 בעדותה סיפרה התובעת כי העצירה בתחנת הדלק השנייה, הייתה למטרת
30 קניית סיגריות, אולם הנתבע נתן לה גם סיגריות שקנה ממולדובה (ר')

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 פרוטוקול, עמ' 51, ש' 1-4), אולם כאמור גרסה זו לא הוצגה בפני נציבת
2 הקבילות.
3
- 4 72. חוסר הקוהרנטיות בגרסת התובעת, שזור כחוט השני, במהלך כל עדותה,
5 והדברים מצאו את ביטויים גם בתיאורה את איסורו של הנתבע, לענות לשיחת
6 הטלפון שקיבלה מאביה.
7
- 8 התובעת ביקשה להציג בפנינו מצג, לפיו הנתבע אסר עליה לשוחח עם אביה,
9 ורק לאחר שאביה התעקש לשוחח עימה, התיר לה הנתבע לעשות כן.
10
- 11 73. הגרסה שהציגה התובעת עומדת בסתירה לעדותה של ד"ר א', אשר סיפרה
12 בעדותה כי התובעת, ביקשה ממנה "שאם אבא שלה (ד"ר א') הוא יתקשר
13 אלי לשאול אם אני הייתי בישיבה אז להגייד לו כן. וביקשה ממני להגייד
14 לאבא שלה שהיא חזרה איתי לעיר ש'. כששאלתי למה, אז היא אמרה שהיא
15 לא רוצה שאלות מיותרות ובאותו הרגע מה שזכור לי ומה שידוע לי,
16 שהיחסים בין התובעת לבין אביה היו מתוחים, ואז היא אמרה שהיא לא
17 רוצה כל מיני שאלות מסביב. היא אמרה שאבא שלה מכיר אותי הרבה שנים
18 והוא סומך עלי". (ר' פרוטוקול עמ' 115, ש' 34-38).
19
- 20 74. דבריה של ד"ר א' אינם עולים בקנה אחד עם טענות התובעת לפיהם הנתבע
21 ביקש ממנה שלא לענות לשיחה עם אביה, שכן התובעת בעצמה ביקשה מד"ר
22 א' כי תשקר לאביה, ותמסור לו כי חזרה איתה לש'.
23
- 24 מדבריה של ד"ר א' למדנו כי בקשתה של התובעת כי תשקר לאביה הייתה
25 קשה עבורה, והיא הרגישה מאוד לא בנוח עם בקשה זו, ואף היא התנצלה בפני
26 אביה של התובעת, הן בשיחה טלפונית והן בפגישה אישית איתו.
27
- 28 75. התובעת נשאלה על ידינו בנוגע לבקשתה מד"ר א' כי תשקר לאביה, ותאמר לו
29 כי חזרה איתה לש':
30
31 "ש. לשאלת בית הדין – זה נכון שאמרת לד"ר א' לפני שהגעת לעיר נ'?

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 3541-09

24 אפריל 2014

- 1 ת. לא זכור לי שאמרתי לה את זה בזמן נסיעה. זכור לי שאמרתי לה בערב
2 או בבוקר, וזכור לי שד"ר א' אמר לי לומר כך כדי שלא יוצר מצב של
3 אי נעימות מול אבא".
4 (פרוטוקול עמ' 46, ש' 28-30).
5
6 76. במסגרת חקירתה הנגדית עומתה התובעת עם הגירסה שמסרה ד"ר א'
7 והשיבה כי "אני לא זכור לי שזה היה לפני הפגישה", אולם מיד לאחר מכן
8 שינתה את הגרסה והסבירה "אני לא זוכרת אם זה היה לפני או אחרי, לפי מה
9 שאני זוכרת זה היה אחרי שהנתבע אמר לי לא לענות לאבא ולהגיד לו אחר
10 כך שחזרתי עם ד"ר א'" (ר' פרוטוקול עמ' 47, ש' 8-9).
11
12 בגרסת התובעת ישנה סתירה פנימית שכן מחד טוענת היא כי ד"ר א' הורידה
13 אותה במרפאה טרם קרות האירוע הפיזי הראשון, ומנגד טוענת היא כי ביקשה
14 מד"ר א' כי תשקר לאביה, רק לאחר שהנתבע אסר עליה לענות לשיחת
15 הטלפון.
16
17 77. עדותה של התובעת אף אינה עולה בקנה אחד עם האמור בתצהירה, בו ציינה
18 כי הנתבע הורה לה להשיב לאביה, כי נסעה עם אחת הסייעות (ר' סעיף 54
19 לתצהיר התובעת), בעוד בעדותה טענה כי הנתבע הורה לה לומר לאביה כי
20 נסעה עם ד"ר א'.
21
22 סתירה נוספת בגרסת התובעת מצאנו בסיכום בירור התלונה (ת/1 עמ' 2), בו
23 ציינה נציבת הקבילות כי התובעת סיפרה לה כי אביה התקשר אליה עוד
24 שהייתה בדרך למרפאה בעיר נ' עם ד"ר א', והודיע לה כי אין כל ישיבה בעיר
25 נ', אולם גרסה זו לא הובאה בכתבי טענותיה של התובעת.
26
27 זאת ועוד, הקלטת השיחה שקיים אביה של התובעת עם ד"ר א' וסומנה blue
28 tape 2, אינה תומכת אף היא בגרסת התובעת לפיה ביקשה מד"ר א' כי תשקר
29 לאביה, אחר שהנתבע הורה לה לעשות כן.
30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1 קיים קושי באיתור מועד השיחה שקיים אביה של התובעת, ד"ר א', אולם .78
2 מטענות הצדדים נראה כי שיחה זו התקיימה בזמן שד"ר א' הייתה כבר
3 בביתה, ועל כן לא ייתכן כי התובעת ביקשה מד"ר א' כי תשקר לאביה,
4 שהייתה בשיחה עם הנתבע.

5
6 אביה של התובעת שוחח עם ד"ר א' והתעניין, איך וכיצד הגיעה בתו לביתה
7 בש', וד"ר א' סיפרה כי התובעת נסעה עם הסייעת ע' (ר' תמליל השיחה
8 המוקלטת 2 blue tape, עמ' 1, שי 23-25).

9
10 מצאנו מקום להעיר שמטענות הצדדים התרשמנו כי אביה של התובעת הינו
11 דמות מאוד דומיננטית בחייה של התובעת, ובכלל זה בעבודתה, ודבר זה אף
12 עלה בסיכום בירור תלונת התובעת בהנהלת מרפאות שניים, על ידי נציבת
13 הקבילות כפי שנרחיב על כך בהמשך.

14
15 אביה של התובעת היה מצוי ביחסי חברות קרובים עם הנתבע וניתן ללמוד על .79
16 כך אף מהתמונות אותן הציגה בפנינו התובעת (ר' ת/4), וכך תיאר בפנינו
17 הנתבע את מערכת היחסים עם אביה של התובעת:

18
19 **"ת. היינו פעמיים ברוסיה, הנסיעה הראשונה לרוסיה הייתה פגישה 25**
20 **שנה או 30 שנה מאז שאני סיימתי את בית הספר ברוסיה, אני**
21 **ממולדובה במקור, לפי בקשת האב, וגם רצינו לבדוק אפשרות לעשות**
22 **איזה התמחות ביחד בקישינייב, בזמן שגם בני משפחה שלי ושלו**
23 **למדו שם, וחשבנו לפתוח שם עסק לחומוס, זאת הייתה המטרה, בזמן**
24 **הנסיעה חלק מהדברים שהיו שם, נסענו לבקש חברה של הבן שלו**
25 **שגרה בגריוגוב."**

26
27 ובהמשך:

28
29 **ש'. אדם שכל כך מקנא לך, וכועס על כך שאתה גרמת לפטר אותו, אתה**
30 **טס איתו לחו"ל וחושב לפתוח איתו עסק?**

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1
2 **ת. זה לא בדיוק איך שאת מציגה את זה. בזמן שהייתי מנהל במרפאה**
3 **באשדוד, האב פנה אלי מספר פעמים בעבודה וביקש ממני עצות**
4 **מקצועיות ולאט לאט התחיל להתקרב אלי לצורך חברות, הזמין אותי**
5 **פעם אחת לביתו ליום הולדת שלו בש', אחרי כן לכמה אירועים**
6 **משפחתיים, בעיקרון זה בעצם המספר פעמים הבודדים שנפגשנו**
7 **ונוצר בנינו קשר, בהמשך נוצר קשר כאשר אשתי ואני הוזמנו לבית**
8 **של ד"ר א' בש', לארוחות משותפות פעם או פעמיים, אחרי לידת הבת**
9 **של התובעת הוזמנו אליה הביתה בא', היא היתה גרה בשכירות בא',**
10 **והוזמנו אליה לעשות שם על האש. לאחר תקופה לאשתי נודע שד"ר**
11 **א' מנהל חיים כפולים, ונותק הקשר."**

(ר' פרוטוקול עמ' 91, ש' 26-6).

12
13
14 הנתבע ציין כי מערכת היחסים בינו ובין אביה של התובעת, נפגעה לאחר
15 שהאב החל לחשוד בו כי הוביל לפיטוריו ממרפאות ש', שכן לאחר שקיבל
16 לידי את ניהול המרפאה בא', הגיעו אליו גורמים מהמחוז, וביקשו שלא יפגע
17 בד"ר א' (ר' עדותו הנתבע, עמ' 89, ש' 28-23).

18
19 הנתבעת ציינה בתצהירה כי החברות בין אביה לנתבע לא העניקה לה טובה .80
20 מצד הנתבע, אולם כשנשאלה בנוגע לשינוי שחל במערכת יחסו של הנתבע
21 כלפיה, העלתה טענה כי ייתכן והדבר קשור לסכסוך בין אביה לנתבע, וכך
22 העידה בעניין זה:

23
24 **"ת. אני לא יודעת מה קרה פתאום, אני יודעת שהוא היה חבר של אבא**
25 **והם טסו יחס למולדובה, רצו לפתוח עסק ביחד, הוא היה מודע באותה**
26 **העת לכל הסכסוכים שהיו בין אבא שלי ובין אחי, אני לא יודעת היה**
27 **איזה מקרה בינו לבין אבא."**

28
29
30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

לשאלת בית הדין –

"ת. הוא גם התערב בין הסכסוך של אבא שלי ובין אח שלי והוא אפילו

דיבר עם אחי. אחי היה לומד במולדובה וחוזר לארץ לחופשים. גם הוא

למד רפואה."

(ר' פרוטוקול, עמ' 43, ש' 17-23).

התובעת העלתה בעדותה טענה כי המעשים אותם ייחסה לנתבע, בוצעו על רקע הסכסוך שנתגלע בין אביה לנתבע, והעלאת גרסה זו הוסיפה על חוסר העקביות בטענותיה לפיהן הנתבע התחיל להטרידה בסמוך לתחילת עבודתה.

81. התובעת הכחישה כי אביה מעורב באופן חריג ויוצא דופן בחייה אולם הן מעדותה של ד"ר א', והן מעדויותיהם של סייעות השיניים התרשמנו כי קיימת תלות של התובעת באביה, והתערבותו של אביה בנוגע למפגש הצוות הרפואי, והתחקותו אחר זהות המסיע של התובעת לביתה, לרבות הקלטת חלק מהשיחות, ממחישות מעורבות זו.

בהיבט זה מצאנו לציין כי עדותו של האב סתרה במספר מקרים את עדותה של התובעת ביחס לאירועים אליהם טענה, ואף עדותו הייתה בלתי קוהרנטית ובלתי מהימנה, והותירה בנו רושם שלילי.

82. אביה של התובעת נשאל על השיחות הרבות שקיים בנוגע לשיבת הרופאים אליה זומנה התובעת, והסביר כי השיחות אותן ביצע היו על רקע המצב הביטחוני באותה התקופה (ר' פרוטוקול, עמ' 25 ש' 5-6).

הסברו של האב לא הניח דעתנו, שעה שהקליט את השיחות אותן קיים, ואף ביצע שיחות רבות אחר מועד הפגישה, אשר אף אותן הקליט.

התובעת ציינה בעדותה כי נתגלע בתוך משפחתה סכסוך בין אביה לבין אחיה, אולם אביה התכחש לסכסוך שנוצר וטען כי מערכת יחסיו עם בתו ובנו טובה מאוד, ובכך מצאנו פגם נוסף במהימנותו.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1
- 2 83. זאת ועוד, טענתו של האב לפיה האירוע הפיזי הראשון, התרחש בסוף דצמבר
- 3 2008, עומדת בסתירה לטענות התובעת, לפיהם נקלטה להריון בחודש
- 4 אוקטובר 2008, ולאחר מכן הנתבע הפסיק להטרידה.
- 5
- 6 האב ציין בתצהירו כי שמע על האירוע הפיזי הראשון באחד הימים, אחר
- 7 האירוע, אולם בעדותו סיפר "אני שמעתי על הסיפור באותו הלילה" (ר' פרוטוקול עמ' 26, ש' 29), ובהמשך עדותו הבהיר כי שמע על המקרה רק כאשר
- 8 התלוננה בהנהלה (ר' פרוטוקול עמ' 29, ש' 3).
- 9
- 10
- 11 84. סתירות בגרסת האב מצאו ביטוין אף בנוגע לשיחה שקיים עם הנתבע יום אחר
- 12 האירוע הפיזי הראשון, אותה הקליט לטענתו.
- 13
- 14 בניגוד לטענות התובעת, טען אביה בעדותו כי הוא שוחח עם הנתבע יום אחר
- 15 הישיבה בנ', והנתבע ביקש ממנו כי לא יעשה עם זה כלום, וכי השיחה מוקלטת
- 16 אצלו:
- 17
- 18 "ש. אני אומרת לך ששיחה כזאת לא היתה מעולם, ואתה יכול להוכיח זאת
- 19 בפלטים. הוא לא דיבר איתך חודש ימים כי ניתק את היחסים איתך?
- 20
- 21 ת. הוא דיבר איתי יום אחרי הישיבה, הנתבע התקשר אלי על הבוקר,
- 22 והוא ביקש ממני שלא צריך לעשות עם זה כלום, השיחה היתה
- 23 מוקלטת אצלי, אבל אני צריך לבדוק אם ההקלטה נשארה, כי
- 24 ההקלטות העברתי לבת שלי ולא עשיתי קופי (העתק)."
- 25 (ר' פרוטוקול, עמ' 25, ש' 30-32).
- 26
- 27 הגרסה שהציג האב בעדותו, סותרת את הגרסה אותה ציין בתצהירו, בו טען כי
- 28 התובעת היא זו אשר סיפרה לו על האירוע הפיזי הראשון (ר' סעיף 14
- 29 לתצהיר).
- 30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 לאחר שהאב עומת עם סתירה זו, הסביר כי על הנשיקה לא דיבר עם הנתבע,
2 אלא שוחח עימו רק על הישיבה, אז לטענתו הנתבע ביקש ממנו לסגור את
3 העניין בשקט, אולם הוא הבהיר לו כי אינו מעוניין למכור את ילדיו.
4
- 5 אביה של התובעת לא סיפר בתצהירו על הקלטת השיחה עליה העיד, ואף לא .85
6 המציא את הקלטת השיחה, בה לטענתו ביקש הנתבע "שלא לעשות כלום".
7
- 8 האב ציין כי העביר את ההקלטות לבתו (התובעת), אולם בהמשך סיפר כי
9 העביר את ההקלטות לחקירה פנימית בהנהלת המרפאות (ר' פרוטוקול עמ' 26,
10 ש' 22-23).
11
- 12 מנגד לעדותו של האב, העידה התובעת כי הקלטות לא נמסרו להנהלת
13 המרפאות, ואף היא בעצמה לא האזינה להן, שכן היא שמעה על תוכן של
14 ההקלטות רק מאביה:
15
- 16 **"ש. מה יש בהקלטות האחרות?**
17 **ת. שיחה עם הנתבע, שיחה אחת עם ד"ר א', אני עד היום לא שמעתי**
18 **אותם, זה מה שאבא שלי אמר, ואולי גם שיחה עם המרפאה**
19 **שהתקשר למשרד, ויש שם את ע'.**
- 20 **ש. לשאלת בית הדין – כלומר אבא שלך שמע את הקלטות?**
21 **ת. כן. כי אין לי מכשיר שאני יכולה לשמוע את הקלטות.**
22 **ש. בבירור בש' אמרת להם שיש קלטות?**
23 **ת. לא חושבת. לא אמרתי."**
24 (ר' פרוטוקול עמ' 60, ש' 20-26).
25
- 26 עיון בסיכום הבירור שנערך בש' (ת/1, עמ' 10), מעלה כי נציבת הקבילות, ידעה
27 על ההקלטות, אולם לא האזינה לתוכן.
28

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 העובדה כי האב הקליט שיחות רבות שקיים עם צדדים שלישיים לפרשה אשר .86
2 לא ידעו כלל על ההקלטה, הותירה בנו רושם, כי היה בכוונת האב לפגוע
3 בנתבע, על רקע הסכסוך עימו.
4
5 התובעת תיארה את המשך התנהגות הנתבע, אחר השיחות עם אביה, באופן
6 הבא :
7 "באותו היום עצרנו בתחנת הדלק, אחרי השיחות האלה שאני לא ענית
8 והוא כן ענה עם אבא שלי, הוא פנה אלי ואמר לי תפסיקי לדבר אלי בגוף
9 שלישי, כך נהוג אצלנו בתרבות הרוסית כאשר מכבדים מישהו מבוגר,
10 אמרתי לו שאני לא יכולה אתה מבוגר ממני וחבר של אבא, אז הוא אמר לי
11 אני אראה לך איך עושים.. "
12 (פרוטוקול עמ' 49-50 ש' 30-32 וכן 1-2 בהתאמה)
13
14 הגרסה שמסרה התובעת אינה מתיישבת עם העובדה אותה אישרה התובעת,
15 לפיה לנתבע היה רכב מסוג טיוטה בו קיימת משענת יד חוצצת, בין הנהג לנוסע
16 לידו, דבר אשר מחייב את הנהג לקום מכיסאו.
17
18 התובעת התכחשה לטענה כי מבנה הרכב של הנתבע דרש ממנו לבצע מספר
19 פעולות על מנת להגיע למצב בו יוכל לנשק, וביטלה את הדברים בטענה כי
20 "לא ניתן לקום ברכב", ולא התמודדה עם קושי זה לטעמינו, אלא ההיפך
21 חיזקה את הקביעה שהאירוע לא התקיים כפי שטענה.
22
23 מהקשיים אשר עלו בגרסת התובעת, הסתירות הרבות וחוסר הקוהרנטיות,
24 הגענו לכלל דיעה כי התובעת לא הצליחה להוכיח את טענותיה לעניין
25 התרחשות האירוע הפיזי הראשון.
26
27 טרם נתייחס לאירוע השני עליו סיפרה התובעת, מצאנו להתייחס תחילה
28 לטענות בדבר החיזורים, וההטרדות המיניות שהתרחשו לטענת התובעת בין
29 שני האירועים המרכזיים עליהם טענה התובעת.
30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 התובעת טענה כי לאחר האירוע הראשון, שינה הנתבע את היחס כלפיה. 90.
2 לגרסתה הנתבע החל לחזר אחריה, לגעת בה, ושינה את כמות הפציינטים
3 שקיבלה:
4
5 "ת. הוא התחיל לחזר, פתאום התחיל להעלות את כמות הפציינטים שלי
6 בעבודה, התחיל להתקשר אלי אפילו אחרי שעות העבודה לטלפון
7 לשאול מה שלומי, מה אני עושה מחר אם יש אפשרות להיפגש,
8 למשל בעבודה היה עובר ונוגע, כל הזמן היה קורא לי לעשן איתו
9 סיגריה בחוץ, היה מתעניין, גם היחס במזכירות השתנה, הפסיקו
10 להגייד לאנשים שאני רופאה חדשה ואל תלכו אליה."
11 (ר' פרוטוקול, עמ' 51, ש' 27-23)
12
13 לאור דברים אלה עומתה התובעת עם הדברים שמסרה לשינוי ביחס שקיבלה, 91.
14 ואז תיקנה את עדותה וסיפרה כי היחס השתנה רק במרפאה בעיר ש', אולם
15 בעיר נ' נותר היחס כפי שהיה קודם לכן:
16
17 "ש. מקודם אמרת שהיחס אליך לא השתנה וכל הזמן המשיך להיות יחס
18 לא בסדר?
19 ת. היחס השתנה במרפאה בעיר ש'. אני עובדת בשתי מרפאות, היחס בנ'
20 עדיין נשאר, בעיר נ' יש אנשים שיש להם איתו קשר, בעיר ש'
21 פחות."
22 (פרוטוקול, עמ' 51, ש' 30-28)
23
24 התובעת לא הציגה ראיות אשר יתמכו בגרסה שהציגה לעניין השוני ביחס
25 שקיבלה בשתי המרפאות אותן ציינה, ואף דבר זה לא עולה מתצהירה.
26
27 עוד נציין בהקשר זה כי גם בגרסה זו של התובעת מצאנו חוסר עקביות שעה
28 שמסיכום הבריור שנערך בש', עולה כי התובעת התלוננה על המנהלנית של
29 המרפאה בעיר ש', גבי א', אשר הצטרפה אל הנתבע, במטרה לפגוע בה, אך
30 מנגד בעדותה סיפרה כי היחס במרפאה בעיר ש' השתנה כאמור.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1
- 2 התובעת סיפרה בעדותה כי הנתבע היה נוגע בישבנה ובחזה שלה, ואף תיארה .92
- 3 בפירוט רב כי בעת שהייתה מעשנת איתו יחד במרפסת " הוא היה.. מצמיד
- 4 אותי לקיר ואומר לי איך עכשיו הייתי מנשק אותך.. " (ר' פרוטוקול עמ' 53, ש'
- 5 (21-22).
- 6
- 7 הפסיקה קבעה כי אין בכבישת עדות נפגעי תקיפה מינית, בכדי לפגוע
- 8 במהימנות העדות כאשר ניתן לעדות הכבושה הסבר סביר (ר' ע"פ 5874/00
- 9 לזרובסקי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(4) 260, 249 (2001), וכך ע"פ 1523/05 פלוני
- 10 נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)).
- 11
- 12 הדברים שמסרה התובעת במהלך עדותה לא הובאו בתצהירה שם פירטה .93
- 13 בהרחבה את המעשים אותם היא מייחסת לנתבע, והרי הינם בגדר עדות
- 14 כבושה.
- 15
- 16 התובעת לא נתנה הסבר לפרטים הנוספים אותם ציינה ביחס למעשים שייחסה
- 17 לנתבע, והתרשמנו ממצב זה כי התובעת מבקשת להחמיר ולהעצים את
- 18 גרסתה, על מנת שגרסתה תתקבל.
- 19
- 20 לבד מהאמור לעיל, הרי שהתובעת העידה בעצמה כי רוב הזמן בו היתה עם
- 21 הנתבע בחדר הטיפולים, נכחה בחדר סייעת שיניים אחת לפחות, ואף ציינה כי
- 22 "שמו לב שהוא כל הזמן קורא לי לעשן איתו בחוץ", אולם לא הזמינה לעדות
- 23 מטעמה עדים מהמרפאות, למעט את גב' ס', אשר נתייחס לעדותה בהמשך.
- 24
- 25 העובדה כי התובעת תיארה אירועים אשר התרחשו במקומות פתוחים .94
- 26 במרפאות, לרבות פינות עישון, חדרי טיפול, מבלי שהזמינה עדים מצוות
- 27 המרפאה בעיר ש' אשר חלק משמותיהם הועלו במהלך שמיעת הראיות,
- 28 מחזקת את התרשמותנו כי גרסתה של התובעת, אינה גרסת אמת.
- 29

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 התובעת סיפרה כי עובדת המרפאה, הגב' ב', שמה לב כי הנתבע קורא לה לעשן
2 עימו ואף יכלה לזמן את מנהלנית המרפאה, אשר לטענתה הייתה עדה לאירוע
3 בו בכתה שעה שהנתבע צעק עליה בטלפון, אולם לא עשתה כן.
4
- 5 95. יש לציין כי בדיון שהתקיים ביום 29.12.11 ביקש הנתבע להגיש עדות תצהיר
6 עדות ראשית מטעמו של המנהלנית, אולם בהודעה שמסר ביום 24.3.11, הודיע
7 הנתבע כי הנהלת רשת המרפאות אסרה עליה להגיש תצהיר, ועל כן ויתר על
8 העדתה, אך בניגוד לנתבע, התובעת לא עשתה כל ניסיון לזמן את המנהלנית
9 למתן עדות.
10
- 11 96. אף בנוגע לטענות התובעת בדבר מעורבות הנתבע בהיקף הטיפולים שהופנו
12 אליה, לא מצאנו כל תמיכה, אלא ההיפך מכך.
13
- 14 שמיעת הקלטת שיחה בין אביה של התובעת לבין גב' ל', מזכירת המרפאה
15 בעיר א', מלמדת כי לנתבע לא הייתה כל השפעה על מספר הטיפולים שהופנו
16 לתובעת כלל ועיקר.
17
- 18 97. משמיעת השיחה שנוהלה ברובה בשפה הרוסית וחלקה בעברית, התעניין אביה
19 של התובעת בנוגע לטיפולים המופנים לתובעת.
20 אביה של התובעת לא הסתפק בתשובות שקיבל מגב' ל', ושאל באופן מפורש
21 "הוא (הנתבע, י.כ.) לא משפיע על המשרד, בכלל, שום דבר?", וגב' ל' השיבה
22 "בכלל לא, בכלל לא".
23
- 24 גב' ל' הסבירה בהמשך השיחה כי "לנתבע לא הייתה יד בענייני משרד כלל
25 ועיקר, זולת המקרים בהם הוא מגיע למשרד באם הוא מגיע יחד עם
26 המטופל, לאמר בוקר טוב ולבקש קפה, אך ורק עקב אותם הדברים הוא מגיע
27 למשרד" (ר' תמליל השיחה, עמ' 7).
28
- 29 98. אין מחלוקת כי התובעת הייתה רופאה חדשה ללא ניסיון בטיפולי שיניים
30 מורכבים, ואף התובעת עצמה הודתה כי לא עברה השתלמויות רבות.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1
2 מהמסמכים אשר הובאו בפנינו, ואף במסגרת חקירתה הנגדית, התרשמנו כי
3 לתובעת היו שגיאות במהלך טיפוליה, אולם התובעת לא הכירה בחוסר
4 ניסיונה, וטענה כי הינה מוסמכת לבצע גם טיפולים מורכבים במסגרת עבודתה
5 (ר' עדותה של התובעת בעמ' 38, ש' 12-4).
- 6
7 במסגרת חקירתנו הנגדית הסביר הנתבע כי שלל מהתובעת לבצע פעולות .99
8 שיקום, לאחר שנתן לה מספר הזדמנויות לבצע מספר פעולות שיקום אולם
9 התובעת כשלה בהם, וכמנהל רפואי היה עליו לחזור על טיפולים אלה בחינם.
10
11 עדותו של הנתבע, נמצאה מהימנה עלינו, ולא השתכנענו כי הייתה לו מעורבות
12 כלשהי בנוגע להיקף הטיפולים אשר הופנו לתובעת, למעט הטיפולים
13 המורכבים אותם לא הייתה רשאית לבצע.
14
15 100. ראיה לחיזוק עניין זה, מצאנו בדברי התובעת עצמה שהעידה כי לאחר
16 שהנתבע חדל מלשמש כאחראי על המרפאה לא חל שינוי בהכנסותיה, וכי
17 "השיפור המשמעותי היה רק בשנה וחצי האחרונות", בסמוך למועד עדותה
18 (ר' פרוטוקול, עמ' 35, ש' 22-23)..
19
20 101. איננו רופאי שיניים, אך לא ניתן להתעלם משאלות שהתעוררו במהלך הדיון,
21 הנוגעות לתקלות מקצועיות של התובעת במהלך טיפולי השיניים, אותם
22 ביצעה בעבודתה בעיר ש'.
23
24 כך למשל נשאלה התובעת בנוגע למספר אירועים בהם נדרשה לתת הסברים על
25 התנהלותה:
26 "ש. את זוכרת מקרה שקרה לך לאחר תחילת עבודתך, מדובר היה בחולה
27 רצית לעשות לו עקירה לא מסובכת, העקירה הסתבכה והיה צריך
28 להעביר את החולה לבית חולים ברזילי, בית חולים ברזילי חייב את
29 ש' בטיפול עבור האדם הזה, האדם הזה גם התלונן, את פנית לנתבע

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1 וביקשת שיעזור לך שלא ינכו לך את התקלה הזאת מהמשכורת
2 ושינסה לגבות אותך?

3
4 ת. אני זוכרת את המקרה, המקרה לא היה כאשר הנתבע ניהל את
5 המרפאה בעיר ש', המקרה עצמו קרה כאשר ד"ר ס' וג' ניהל את
6 המרפאה והוא אישר לבצע את העקירה, עשיתי, אכן כן שורש אחד
7 קטן נשאר, ולא חייבתי את הפציינט, הפניתי אותו לבי"ח ברזילי,
8 הסברתי לו ששם זה יכול להיות בחיוב והוא צריך לקבל
9 אנטיביוטיקה, בבי"ח עשו לו את העקירה, לאחר מספר ימים קיבלתי
10 מכתב שרוצים לחייב אותי בעקירה, ואכן הנתבע התערב באותו עניין
11 וסגרו את זה. כשהמכתב הגיע הוא ניהל את המרפאה בעיר ש' ובסופו
12 של דבר לא חייבו אותי."

13 (ר' פרוטוקול עמ' 38, ש' 13-24)

14
15 ובהמשך:

16
17 "ש. את לא נאלצת לתת תשובות על תלונות לד"ר ח' ס' מנהל פניות
18 הציבור, לא כתבת אליו הסברים, כמה פעמים על דברים?
19 ת. פעם אחת הסיפור עם העקירה, והיה מקרה של פציינטית שהגיעה
20 לעשות שתי עקירות שיניים אצל כירורגית, לא יודעת מה קרה
21 ביניהם בדיוק, הפציינט התלונן על שנינו גם עלי וגם על הכירורגית,
22 למחרת הוא פנה אלי ונתתי לו אנטיביוטיקה, הוא הגיע לאישפוז,
23 אזכיר שלא עשיתי לו שום פעולה רק אנטיביוטיקה. עד היום אני לא
24 יודעת איך נסגר התיק הזה."

25 (ר' פרוטוקול, עמ' 39, ש' 15-20)

26
27 וכן:

28 ש. את הרדם (צ.ל הרדמת, י.כ) מטופלת אשה מבוגרת, הרדמת לה את כל
29 הפה ויצאת לטיול של שעה מהמרפאה?
30 ת. אני זוכרת את המקרה."

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 (ר' פרוטוקול עמ' 58, ש' 25-26).
- 2
- 3 המקרים אותם ציינו לעיל, הינם דוגמאות לקשיים שהתגלו במקצועיותה של
- 4 התובעת, ויש בהם לטעמינו בכדי לתמוך בגרסתו של הנתבע, ולהבהיר את
- 5 היקף הטיפולים אשר ניתנו לתובעת.
- 6
- 7 לצד הקשיים המקצועיים עליהם עמדנו, התרשמנו כי לתובעת היו קשיים 102
- 8 בדיווחים ורשימת קודים מתאימים, עבור הטיפולים, דבר שיצר תקלות
- 9 במרפאות בהן עבדה.
- 10
- 11 במספר מקרים רשמה התובעת קודים לחיוב חולים בהם לא היה מקום לחייב,
- 12 ואף לעיתים חייבה בעלויות גבוהות יותר, מהעלות אותה היו נדרשים לשלם.
- 13
- 14 הנתבע סיפר בעדותו כי התובעת הייתה מדווחת על טיפולים בקודים לטיפולים
- 15 אותם קיבלה מאביה, בניגוד למקובל במרפאה, והוא הנחה אותה שלא תפעל
- 16 בדרך זו (ר' פרוטוקול עמ' 95, ש' 23-24).
- 17
- 18 התובעת לא תמכה את טענותיה, לצמצום היקף המטופלים, בעדויות מצוות 103
- 19 המרפאה, או פציינטים, ועניין זה אף הוא תומך במסקנה כי לנתבע לא הייתה
- 20 השפעה על מספר המטופלים שהופנו לטיפול.
- 21
- 22 ראוי להוסיף ולציין כי התובעת התעלמה בעדותה מהמצב הביטחוני ששרר
- 23 בתקופה הרלבנטית לתביעתה באזור הדרום, ואשר השפיע על כמות
- 24 הפציינטים שהגיעו לקבלת טיפול במרפאות.
- 25
- 26 כך למשל כאשר נשאלה התובעת בעניין צמצום היקף הטיפולים לכלל
- 27 הרופאים, בעקבות נפילות קסאמים בעיר ש' ובעיר נ', השיבה "אני לא יודעת
- 28 מה קרה עם כל הרופאים, אני יודעת מה קרה לי, אני לא הסתכלתי בדוחות
- 29 של רופאים אחרים" (ר' פרוטוקול, עמ' 36, ש' 1-2).
- 30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1 דברים אלה שאמרה התובעת, ממחישים את רצונה להציג גרסה חד צדדית
2 לטענותיה, תוך התעלמות מכלל הנסיבות, ומכלול הראיות בתיק.

3

4

אירוע פיזי שני

5

6 104. התובעת סיפרה בעדותה, כי האירוע השני התרחש בסיום עבודתה במרפאה
7 בבאר שבע, בשעות הערב, בחניון בסמוך למקום עבודתה בבאר שבע.

8

9 לטענתה של התובעת הנתבע ביקש ממנה להיכנס לרכבו, והחל לשוחח עמה
10 בנוגע למערכת היחסים בינו ובין אביה, ולאחר כ 10 דקות של שיחה, אחז
11 הנתבע בידה, והכניסה לתוך מכנסיו, וכך תיארה התובעת את האירוע:

12

13

(ר' פרוטוקול עמ' 56, ש' 26-31).

14

15 105. התרשמנו כי בכיה של התובעת לא נבע מאי יכולת להתאפק ולרסן את
16 רגשותיה, כי אם תוצאה של מעמד החקירה הנגדית, במהלכה התובעת עומתה
17 עם נתונים וטיעונים על ידי ב"כ הנתבע, אשר סתרו את הגרסה שמסרה.

18

19 106. התובעת לא יכלה למסור פרטים מדויקים בדבר מועד התרחשות האירוע
20 הפיזי השני, למעט טענה כללית לפיה האירוע השני התרחש מספר חודשים
21 אחר האירוע הראשון.

22

23 נבהיר כי עיינו בסיכומי התשובה של התובעת, בהם היא טוענת כי קיימת אצל
24 נפגעות עבירות מין טראומה נפשית, המקשה עליהם לזכור פרטים ומועדים
25 הנוגעים למעשים, אשר בוצעו כלפיהן, ולא השתכנענו כי קשייה של התובעת,
26 נובעים מאותם קשיים, אותם ציינה בסיכומי התשובה.

27

28 טענות התובעת בעניין זה הובאו לראשונה בסיכומי התשובה, ומשמיעת עדותה
29 של התובעת, לא התרשמנו כי קיימת אצלה חרדה אשר התלוותה לתלונותיה
30 על מעשי ההטרדה.

31

32 107. כפי שצינו לעיל, על מועד האירוע הראשון למדנו מעדותה של ד"ר א', אשר
33 ציינה בתצהירה כי תוכן מפגש צוות רפואי בחודש ספטמבר 2008.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1

2 העובדה כי מועד מפגש הצוות הרפואי התרחש בחודש ספטמבר 2008 עומדת
3 בסתירה לטענת התובעת לפיה בין האירוע הראשון לאירוע השני חלפו מספר
4 חודשים, שכן התובעת טוענת כי נקלטה להריון בחודש אוקטובר 2008,
5 והאירוע השני התרחש קודם למועד זה.

6

7 התובעת נשאלה בעניין זה, והעידה כדלקמן:

8

ש. כמה זמן זה היה אחרי המקרה הראשון?

9

ת. כמה חודשים אחרי זה.

10

ש. אם המקרה הראשון היה ב-9/08 אז זה היה בערך בחודש מרץ או

11

פברואר?

12

ת. משהו כזה.

13

(פרוטוקול עמ' 56, ש' 15-18)

14

15 לאחר שהתובעת הבינה כי המועדים אותם ציינה חורגים באופן קיצוני
16 מהגרסה שמסרה, שכן בחודש פברואר 2009 זומנה התובעת לבירור בפני
17 מנהליה, החלה התובעת לשנות את גרסתה ואמרה כי אינה זוכרת בדיוק את
18 המועד.

19

20 108. העובדה כי התובעת לא יכלה לומר במפורש את המועד בו התרחש האירוע

21

השני אינה הקושי היחיד בגרסה שהציגה לעניין אירוע זה.

22

23 כפי שצינו בנוגע לאירוע הראשון, העובדה כי הייתה משענת יד בין כיסא הנהג
24 לכיסא הנוסע ליד, מקשה אף היא בקבלת טענות התובעת למשיכת ידה
25 בחוזקה, והנחתה בתוך מכנסיו של הנתבע.

26

27 109. לצד האמור, נציין כי התובעת לא הלכה להתלונן במשטרה על האירוע ולא

28

שיתפה אף גורם באירוע על אף חומרנו הרבה, ודבר זה מעורר קושי נוסף

29

בקבלת גרסתה, אם כי נבהיר שאין זה קושי מרכזי.

30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 אנו מודעים לכך כי במקרים בהם מתקיימות עבירות מין, בוחרות המתלוננות
2 להסתגר בתוך עצמן, לשמור על קשר של שתיקה, ולא לחשוף את האירועים
3 הקשים אותם עברו, אך התרשמנו כי זה לא המקרה שעומד בפנינו.
4
5 110. מתמלול שיחה של התובעת עם אביה, שיחה שהוקלטה על ידי האב, עולה כי
6 אביה של התובעת שוחח עמה בנוגע לחשדות שהיו לו, ושאל אותה במפורש
7 האם הנתבע הציע לה לשכב עמו.
8
9 מהאזנה לשיחה ועיון בתמליל עולה כי התובעת השיבה בשלילה לשאלת אביה,
10 ודחתה כל ניסיון של האב לנסות לגלות האם הנתבע פגע בה בדרך כלשהיא (ר'
11 תמלול השיחה שסומנה 2 blue tape עמ' 5-6).
12
13 111. מעיון בתמליל השיחה למדנו כי השיחה עם האב נעשתה טרם האירוע השני,
14 אך מעורבותו הרבה של האב, ודחיקתו הרבה בתובעת, מעלה בנו תהיות אחר
15 התנהלות התובעת, שעה שלא שיתפה אותו או רמזה לו, בנוגע להתנהלות
16 הנתבע כלפיה.
17
18 112. אנו מוצאים להדגיש כי העובדה שהתובעת לא סיפרה לאביה על האירוע, אינה
19 עומדת במרכז הראיות בתיק, ואף נמצאת בשוליהן של הראיות, אך לא ניתן
20 להתעלם כאמור מהתנהגות התובעת ומחילופי הדברים שנאמרו בינה ובין
21 אביה, לרבות העובדה כי אביה שאל אותה "האם הנתבע הציע לה לשכב
22 עימו?".
23
24 113. יש להדגיש כי התובעת הכחישה כל קשר רומנטי עם הנתבע, הן במסגרת
25 שיחתה עם אביה, והן במסגרת שיחה שקיימה עם מנהליה, שיחה שהוקלטה
26 על ידי התובעת.
27
28 114. אם לא די בקשיים הקיימים בגרסתה של התובעת עליהם עמדנו, הרי שעדותה
29 של הגב' ט', אשר זומנה להעיד מטעם התובעת, מחזקת את מסקנתנו כי
30 התובעת אינה מהימנה, וכי היה לתובעת מניע להתלונן כנגד הנתבע.
31

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 גב' ט' העידה כי התובעת פנתה אליה וביקשה ממנה להצטרף אליה בתלונה
2 משותפת על הטרדה מינית כנגד הנתבע, ולהתחלק עמה בפיצויים שיקבעו לה,
3 וכך העידה בעניין זה לשאלת ב"כ התובעת:
4
5 "ש. כותבת הנציבה, הנילון התקשר אלי טלפונית ואמר לי כי נמסר לי ועל
6 ידי ט' סייעת בעיר נ' כי המתלוננת ביקשה ממנה לשתף פעולה
7 בתלונה נגדו וכי המתלוננת הציעה לסייעת חלק מהכספים שתקבל
8 פיצוי בשל הטרדה המינית בתמורה. מה ידוע לך על כך והאם
9 שוחחת עם הנתבע ואמרת לו את הדברים האלו?
10 ת. היה בינינו מן שיחה שכזאת, שכן היא הציעה לי איזה משהו שאני
11 אלך איתה, ואני לא יודעת בדיוק למה התכוונה ואם התכוונה לפיצוי
12 כספי או כל דבר אחר.
13 ש. היא הציעה לך כסף בתמורה?
14 ת. אני מסבירה שאני לא יודעת למה היא התכוונה, היתה בינינו שיחה,
15 לא בדיוק שיחה, היא זרקה את זה ואני עצרתי משום שלא רציתי
16 לשתף פעולה".
17 (פרוטוקול עמ' 78 ש' 9-17).
18
19 115. גב' ט' העידה כי התובעת סיפרה לה שהנתבע קנה לה בושם בהתאם לבקשתה
20 וכי היה ביניהם דיבורים רומנטיים, אולם הדגישה כי התובעת סיפרה לה רק
21 על דיבורים בינה ובין הנתבע, מבלי שנעשו כלפי התובעת מעשים כלשהם.
22
23 גרסתה של גב' ט' התיישבה עם גרסת הנתבע, לפיה קניית הבושם שרכש
24 לתובעת הייתה לאור בקשתה כי יקנה לה בושם בשם "לוליטה", שם הבושם
25 בו נקטה התובעת בעדותה (ר' עמ' 52 ש' 13-14).
26
27 גב' ט' נשאלה בנוגע למסירת עדות בפני נציבת הקבילות וסיפרה כי מסרה את
28 עדותה בטלפון, מבלי שחתמה על מסמך בו נרשמה עדותה, והדגישה בעת
29 חקירתה הנגדית וחקירתה החוזרת, כי היא זוכרת שהתובעת רצתה שתשתף
30 עימה פעולה בתלונותיה כלפי הנתבע.
31

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 לגרסתה של הגב' ט' מצאנו חיזוק בעדויותיהן של סייעות השיניים גב' ע', וגב'
2 כ'.
3
4 גב' ע' העידה כי התובעת אמרה לה "שהיא מתכוונת לתבוע אותנו ושהיא
5 מתכוונת להוציא ממנו כספים, שיש לו כסף שיש למשפחה שלו כסף וכל זה
6 בא כי אני חושבת שבגלל שהיא לא התאימה למערכת, ובמהלך כל תקופתה
7 כעובדת תחת הנתבע היא ניסתה בכל דרך להתנגח עם כולם, עם קליינטים,
8 עם המשרד, עם עובדים, עם סייעות." (ר' פרוטוקול, עמ' 127, ש' 9-6).
9
10 עוד סיפרה גב' ע' כי פנתה לנתבע מספר פעמים וביקשה להזהיר אותנו מפני
11 התנהגות התובעת, אולם הנתבע בחר שלא להקשיב לה ולא האמין שהתובעת
12 תתלונן כנגדו:
13
14 "ת. אני חושבת שבמהלך כל הסיפורים שהתובעת אמרה, ובמהלך כל מה
15 שהיא סיפרה או המציאה, אני לא יודעת בדיוק מה לומר, כל פעם
16 זרקתי לנתבע תשים לב, תיזהר, תתעורר, היא מספרת סיפורים,
17 תראה מה קורה, היא מספרת שהיא מתאהבת בך, היא מספרת שהיא
18 רוצה אותך, היא מחפשת לעזוב את המשפחה שלה, שהיא מתאהבת
19 בך.
20 ש. ומה הוא אמר?
21 ת. הוא אמר שאין מצב, הוא לא האמין, הוא חשב שאני קצת מגזימה עם
22 ההערכה שלי את המצב, הוא פשוט לא האמין שיכול להיות דבר
23 כזה."
24 (פרוטוקול, עמ' 126, ש' 10-13).
25
26 117. גב' ע' סיפרה בעדותה כי נציבת הקבילות פנתה אליה בטלפון לקבל את
27 התייחסותה לתלונת התובעת, אולם באותה העת הייתה בנסיעה ולכן לא יכלה
28 לדבר וביקשה לסיים את השיחה.
29

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 גב' ע' סיפרה בעדותה כי כתבה מכתב לנציבת הקבילות בו ציינה כי התובעת
2 פנתה לגב' ט', והציעה לה סכום בסך 10,000 ₪ בתמורה להיענות לבקשתה,
3 להתלונן במשותף כנגד הנתבע.
- 4
5 118. גב' כ' אשר העידה אף היא בנוגע לרצונה של התובעת לרקום עלילה כנגד
6 הנתבע, סיפרה בעדותה כי שמעה מפורשות מגב' ט' על ההצעה שקיבלה
7 מהתובעת, וכך העידה במסגרת חקירתה הנגדית:
8
9 **"ש. ע' היתה פה וסיפרה שכל אחת את והיא ישבתם באופן עצמאי**
10 **וכתבתם מכתב לח' ש' על התובעת ועל כך שהיא הציעה 10,000 ₪**
11 **לטלי, אני שואלת, האם היה מכתב, ושנית איפה הוא?**
12 **ת. היה איזה שהוא מכתב, אני זוכרת שרשמנו אני ועוד שתי בנות, מכתב**
13 **כל שהוא, מן הסתם אמור היה להיות אליה, אני לא צריכה מכתב, אני**
14 **שמעתי את זה באוזניים שלי במרפאה ובמטבחון, מגב' ט', אני וע'**
15 **היינו שם."**
16 (ר' פרוטוקול עמ' 132, ש' 25-23).
- 17
18 119. הסייעות, גב' ע' וגב' כ', נקבו בסכום הכסף שהציעה התובעת לגב' ט', בעוד גב'
19 ט' התכחשה בעדותה כי קיבלה מהתובעת הצעה כספית. עם זאת, לא מצאנו
20 באמור לעיל משום להוות סתירה לטענה שעמדה בבסיס גרסתה של גב' ט',
21 לפיה התובעת רצתה שתהא איתה ביחד בתלונתה כנגד הנתבע.
- 22
23 120. טענות הסייעות בנוגע לתכלית תלונתה של התובעת, מצאו ביטוי אף בעדותה
24 של ד"ר א' אשר ענתה לשאלות בית הדין בנוגע לזימונה לפגישה אצל ב"כ
25 התובעת.
- 26
27 121. ד"ר א' אישרה שאכן זומנה למפגש אצל ב"כ התובעת ונשאלה מה אירע
28 בפגישה וסיפרה את הדברים הבאים:
29 **"ת. בפגישה שזומנתי אליה על ידי ב"כ התובעת, היתה לנו שיחה שאלו**
30 **אותי שאלות, כאילו מה היה באותו היום של הישיבה, עם מי דיברתי**

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1 ראשונה עם התובעת או עם הנתבע, איך התובעת הגיעה לני', אז עוד
2 הפעם זה מה שזכור לי. ואני השבתי על כל השאלות האלה."
3 (ר' פרוטוקול, עמ' 119, ש' 10-12).

4
5 ד"ר א' סיפרה בעדותה כי במפגש נכחה ב"כ התובעת בלבד אשר "שאלה אותי
6 אם אני מאמינה לכל הסיפור, אז אמרתי שלא" (ר' פרוטוקול, עמ' 119, ש'
7 18).

8
9 ביקשנו מגב' א' כי תרחיב התייחסותה ותפרט עניין זה:

10
11 "ש. לשאלת בית הדין - מה הכוונה?

12 ת. אמרתי שאני לא מאמינה שהנתבע הטריד מינית את התובעת. ואז
13 היא שאלה אותי מה לדעתני כל הסיפור, מה מטרת התביעה, אמרתי
14 שלדעתי המטרה היא כסף.

15 ש. לשאלת בית הדין – אחרי שאמרת את כל הדברים האלה, מה קרה,
16 מה אמרה לך עורכת הדין?

17 ת. היא אמרה שאין לה טעם להמשיך איתי כי אני לא יכולה לעזור
18 לתובעת במילים הפשוטות. והיא אמרה שגם היא לא מאמינה כל כך
19 בכל הסיפור. היא אמרה לי תודה על הפגישה ולהתראות."

20 (ר' פרוטוקול עמ' 119, ש' 19-24)

21
22 122. בסיכומיה טוענת התובעת כי העדויות שהובאו על ידי הנתבע הינן עדויות של
23 גורמים בעלי אינטרס, ובין היתר פירטה כי נפלו סתירות בין דברי סייעות
24 השיניים, ואף ציינה כי לד"ר ע' קיים אינטרס מובהק להעיד כנגדה, אולם
25 מבעד לכל הטיעונים הללו כנגד העדים, לא מצאנו טענות כנגד עדותה של ד"ר
26 א' אשר גירסתה נמצאה מהימנה עלינו.

27
28 עדותה של ד"ר א' מתיישבת עם גרסתו של הנתבע לפיה תלונות התובעת על
29 הטרדה מינית, באו רק לאחר הבירור לגבי התלונות נגדה בהנהלת המחוז, והיו
30 בגדר "תרופה לפני המכה".

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1
- 2 123. לגרסתה של התובעת היא לא ידעה מה מטרת זימונה לשיחה, אולם היא
- 3 הגיעה לשיחה בליווי בעלה אשר אומנם לא נכח במהלך השיחה, אך ידע להעיד
- 4 לגבי מטרת זימונה של התובעת:
- 5
- 6 **"ש. ואתה ידעת בשביל מה הפגישה עם ד"ר ש'?**
- 7 **ת. אני שמעתי שהיה איזה סימן מאולי ד"ר א', מישהו התקשר והתלונן,**
- 8 **עליה שהיא עושה משהו לא בסדר."**
- 9 (ר' פרוטוקול, עמ' 72, ש' 6-7).
- 10
- 11 124. בתקופה בה זומנה התובעת לשיחת הבירור, היא הייתה בהריון, וייתכן כי
- 12 בעלה התלווה אליה בשל כך, אולם גרסה זו לא עלתה כלל, הן על ידי התובעת
- 13 והן על ידי בעלה, ונראה כי התובעת ידעה גם ידעה, על מטרת זימונה לברור
- 14 ולא הופתעה כלל מהדברים שהופנו כלפיה על ידי המנהלים.
- 15
- 16 125. השיחה בהנהלת המחוז הוקלטה, והועברה אלינו ע"ג קלטת, שסומנה
- 17 red_tape, ובהיבט זה מצאנו לציין כי העובדה שהתובעת הצטיידה במכשיר
- 18 הקלטה לצורך הקלטת שיחה שאינה יודעת מה תוכנה ומה מטרתה, מוסיפה
- 19 אף היא טעם לפגם להתנהלותה של התובעת, ולטענותיה בדבר אי ידיעת
- 20 מטרת השיחה.
- 21
- 22 126. איכות ההקלטה אינה במיטבה, אך מההאזנה ועיון בתמליל השיחה
- 23 שהוקלטה, התרשמנו כי התובעת לא הופתעה מהתלונות שהופנו כלפיה,
- 24 וסיפרה כי היה בינה ובין הנתבע סכסוך אישי, והוא ומנהלית המרפאה יצאו
- 25 כנגדה (ר' עמ' 9 לתמלול השיחה).
- 26
- 27 127. מנהלי רשת המרפאות הבהירו לתובעת בשיחה כי ישנן תלונות על איחורים
- 28 מצידה למרפאות, תלונות של לקוחות, ונושאים נוספים שהינם תוצאה של
- 29 התנהגותה, ואינם נובעים מיחס הנתבע כלפיה.
- 30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

128. התובעת סיפרה כי פנתה בתום השיחה אל מנהלה, ד"ר ש' וסיפרה לו על האירועים שעברה לטענתה, אך ביקשה ממנו שלא יעשה כלום עם המידע, מתוך תקווה שהמצב ישתנה, ואם לא יקרה דבר היא תפעל אחרת (ר' סעיפים 122-124 לתצהיר התובעת).
129. התובעת נשאלה מספר שאלות בנוגע לרצונה לעכב את הבירור בנוגע לתלונות אותן השמיעה על הטרדה מינית, ונתנה תשובות מתחמקות לשאלה זו:
- ש. לשאלת בית הדין – למה ביקשת מד"ר ש' לא לעשות עם זה כלום?
ת. כי הייתי נבוכה ומבוישת והייתי בהיריון, והייתה לי משפחה."
(ר' פרוטוקול, עמ' 62, ש' 11-12).
- התובעת סיפרה בעדותה כי קיוותה שהמצב ישתנה, אחר שסיפרה לד"ר ש' על ההטרדות שעברה, אולם התובעת לא הבהירה את כוונתה, וניסתה שוב ושוב להתחמק מהשאלה, מה ציפתה שישתנה בעבודתה:
- ש. לשאלת בית הדין – אמרת תקוותי שהמצב ישתנה, האם אם יאשרו ההדורים את מפסיקה את הנושא הזה?
ת. לא. לא קשורה אני הלכתי אחרי זה לעורך דין, הלכתי לאמא, לאבא ולאחי.
- ש. לשאלת בית הדין – בית הדין חוזר על השאלה, למה הכוונה אם לא יקרה?
ת. אני התכוונתי שאם הטרור בעבודה לא ייפסק, אז אני אמשיך להתקדם הלאה מצ' ש' למחוז להרים את כל העניין זה בעבודה שלי. אין קשר בין ההטרדה המינית למה שאני ממשיכה עם העבודה.
- ש. לשאלת בית הדין – למה הכוונה אך אם לא יקרה דבר?
ת. הדברים לא נרשמו כפי שהתכוונתי, אני חשבת שאולי להגיש תלונה על כללית בכלל המצב הכלכלי והפיזי שגרמו לי במקום העבודה שלי, כי אחרי כל הדברים האלה נכנסתי לבעיות כספיות וכלכליות, הייתי צריכה לקחת הלוואות בבנק, פניתי לנתבע ולא קרה כלום, אמרתי אם

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 ד"ר' ש' לא יפתור לי את הבעיה עם הפציינטיס, יש את מנהל מחוז
2 דרום, אבל יש מנהל מעליו, ויש את ע' ה' שהוא מעליו. המצב השתפר
3 אז לא פניתי אליהם. עכשיו המצב שלי ברוך ה' בסדר."
4 (ר' פרוטוקול, עמ' 62, ש' 16-26).
- 5
- 6 130. נדמה כי בדבריה של התובעת יצא המרצע מן השק. התובעת הייתה במצב
7 כלכלי קשה, וביקשה להיאחז בעבודתה ברשת המרפאות, על אף הקשיים
8 המקצועיים שהיו לה, ועל כן קיוותה כי "לא יהא צורך" בהגשת תלונה כנגד
9 הנתבע.
- 10
- 11 131. התובעת התחמקה ממתן הסבר ברור בנוגע לחשיפת פרשת ההטרדות המיניות
12 שעברה לטענתה, במיוחד לנוכח העובדה שסיפרה על עניין זה לד"ר ש'.
13
- 14 132. התנהלותה של התובעת כפי שעולה מפרוטוקול הדיון, לצד העובדה כי גרסתה
15 לא התיישרה עם מכלול הראיות בתיק, הביאנו למסקנה כי יש לדחות את
16 תביעתה.
17
- 18 133. לא נצא ידי חובותינו בפסק דין זה, מבלי שנתייחס לבירור תלונתה של
19 התובעת, אשר נערך על ידי נציבת הקבילות על הטרדה מינית.
20
- 21 134. נבהיר כי איננו מבקרים את החלטות רשת המרפאות ואין פסק דין זה משום
22 להוות ערעור על החלטת הנהלת המרפאות, אולם לא נוכל להתעלם מהעובדות
23 אשר הונחו בפנינו, לפיהן בדיקת תלונתה של התובעת על הטרדה מינית, לא
24 הייתה מקיפה ויסודית.
25
- 26 135. מהנתונים שהובאו בפנינו עולה כי נציבת הקבילות ברשת לא שוחחה עם
27 צדדים שלישיים, אשר היו מעורבים בתלונות, לרבות אביה של התובעת
28 ומנהלניות המרפאה, ושמות רופאים אותם ציינה התובעת בתלונתה.
29

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 הנציבה הבהירה בעדותה כי לא מצאה לנכון "לערב עוד אנשים ש"יקדיחו"
2 **בתבשיל הזה**" (ר' פרוטוקול עמ' 10, ש' 30), אולם לצד זאת הבהירה בדברים
3 שכתבה בסיכום הבירור כי המדובר "בפרשה מורכבת בה מעורבים הציבורי
4 והפרטי" (ר' ת/1 עמ' 14).
- 5
- 6 137. לאור דברי התובעת בתלונתה על הטרדה מינית ומעשי התנכלות, והעובדה כי
7 ציינה שמות צדדים שלישיים, בשילוב גרסתה לפיה "הכל מוקלט על ידי אבי"
8 (ר' ת/1 עמ' 10), אנו סבורים כי היה נדרש לבחון באופן יסודי את תלונותיה,
9 דבר שלא נעשה לטעמינו.
- 10
- 11 העובדה כי הנציבה לא האזינה לשיחות המוקלטות, הותירה בנו הרושם כי
12 בירור התלונה לא נעשה באופן יסודי ומעמיק.
- 13
- 14 138. במסגרת טיעוניה ציינה התובעת כי מנהלנית המרפאה בעיר ש', הצטרפה
15 לנתבע ושניהם יחדיו מנסים "לתפור לה תיק", והיה נדרש לטעמינו להעמיק
16 בבדיקה זו ולשוחח עם המנהלנית, וצדדים נוספים אותם הזכירה התובעת.
- 17
- 18 139. בסיכום הבירור מציינת הנציבה כי אביה של המתלוננת "היה מעורב מאוד
19 בקורה עם בתו, המתלוננת, הן מקצועית והן אישית - בקשר למערכת יחסיה
20 המורכבים עם הנילון" (ר' ת/1, עמ' 14), אולם בחרה כאמור שלא לזמנו
21 לשיחה, וזאת על אף שכאמור ידעה על קיום השיחות שהקליט:
22
- 23 "ת. לא ביקשתי. ואסביר. אני בכלל ציינתי גם בסיכום שלי שכל הסיפור,
24 הגדרתי זאת "לפנינו פרשה מורכבת... " אביה של המתלוננת הוא
25 רופא שיניים, יש יחסי חברות, יש הרבה סיפורים, הנתבע יודע על
26 בעיות שיש בין הבן הלומד ברוסיה, זה סיפור של רומן, אני לא הולכת
27 להזמין את האבא, היא לא ראויה ולא רלוונטי אם הקליט או לא
28 הקליט, לא רציתי להכניס את המשפחה לדבר שחשבתי שאינו ראוי.
29 אני התמקדתי אם היתה ישיבה אם לא היתה ישיבה, האם האירוע
30 הקשור להטרדה מינית אירע או לא אירע, כל הסיפור שהאבא

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

1 מתקשר למכונת אליה מתקשר למזכירה... אני גם ציינתי בסוף
2 בהערה למנכ"ל ש' שבני משפחה לא יעבדו באותן מקומות ולא
3 יתחככו ובקשרים כאלה. אני לא קראתי את אותן הנחיות של משרד
4 הבריאות כפי שאמרתי."

5 (ר' פרוטוקול, עמ' 12-13, ש' 25-31 ו 1-2 בהתאמה)

6
7 מדבריה של הנציבה למדנו כי במסגרת הבירור שקיימה היא העלתה אפשרות
8 של קיום רומן בין התובעת לבין הנתבע ועל כן סברה כי אין מקום לחשוף רומן
9 זה בפני צדדים נוספים, לרבות אביה של התובעת.

10
11 בנוגע לאפשרות של קיום רומן קבעה הנציבה כי "גם אם היה בין הנילון
12 למתלוננת רומן בהסכמה, הרי בהתקיים יחסי מרות בין השניים, מדובר
13 בקשר אסור ביחסי עבודה" (ר' ת/1 עמ' 15).

14
15 אכן קיים צדק בקביעה כי חל איסור על קיום רומן בעת יחסי עבודה בהם
16 ישנם יחסי מרות, אולם בסוגיה המונחת לפתחינו, הטענה בדבר ניהול רומן לא
17 הועלתה כלל וכלל על ידי מי מהצדדים.

18
19 טענות בדבר קיומו של רומן לא הובאו בתלונה שמסרה התובעת להנהלת רשת
20 המרפאות על הטרדה מינית כלפיה, לא צוינו בכתב התביעה, ואף לא הובאו
21 בתצהירה של התובעת ובעדותה בפנינו.

22
23 העלאת אפשרות של קיום רומן במקרה דנן, אינה עומדת בקנה אחד עם חזית
24 הדיון בתיק זה, שכן במסגרת טענותיה, טענה התובעת כי הנתבע כפה עליה
25 יחסים בניגוד לרצונה, ואין כל מקום לקביעה כי מעשים אלה נעשו במסגרת
26 רומן, שעה שנטען כי נעשו בכפייה ובניגוד לרצון התובעת.

27
28 נציבת הקבילות סברה כי עדותו של האב אינה רלבנטית, שכן היה עליה לעסוק
29 בשאלה האם המעשים שיוחסו לנתבע התרחשו אם לאו, אולם לטעמינו ישנו

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 טעם לפגם בעיסוק בשאלה זו במנותק ממכלול הטיעונים והעובדות אשר נטענו
2 על ידי הצדדים.
3
- 4 140. כך למשל עיון בתקנות רופאי השיניים, והנחיות מנהלי המרפאה, היה עשוי
5 להבהיר האם יש ממש בטענות התובעת לפגיעה בסמכויותיה וזכויותיה, אשר
6 נבעו לטענתה ממעשי התנכלות..
7
- 8 141. לא נעלם מעינינו כי במרכז הבירור שנערך על ידי הנציבה עמדו מעשי ההטרדה
9 מינית, אולם על מנת להגיע לממצאים ומסקנות ברורים, במיוחד בפרשה
10 מורכבת זו, כפי שציינה, קיימת חשיבות רבה ללמוד על הרקע של הטענות,
11 בצירוף מכלול הנתונים.
12
- 13 142. ראוי להוסיף בהקשר זה כי הגב' ש' גבתה את עדויותיהם של הסייעות ט' וע',
14 בשיחת טלפון והדברים שנרשמו מפיהן, נרשמו שלא בדרך הראויה לגביית
15 גרסתן, ונראה כי בשל עובדה זו, נפלה שגגה בהבנת דבריה של גב' ט'.
16
- 17 143. כפי שציינו לעיל, גב' ט' הבהירה בעדותה כי התובעת פנתה אליה בבקשה
18 להצטרף אליה לתלונה כנגד הנתבע, אולם לא נקבה בסכום כסף אותו הציעה
19 לה התובעת, ונראה כי הדברים שמסרה העדה בעניין זה לנציבה לא הובנו
20 כהלכה.
21
- 22 144. לדידנו, אילו היו הסייעות מוזמנות למפגש שבמהלכו היו נרשמים הדברים,
23 והנציבה הייתה מתרשמת מהאופן בו נאמרו הדברים, היה הדבר מסייע בהגעה
24 לחקר האמת בבירור התלונה.
25
- 26 145. נציבת הקבילות טענה בעדותה כי היו לה מספיק נתונים בכדי להגיע למסקנה
27 אליה הגיעה, אולם בשים לב לאמור לעיל, אנו סבורים כי בסוגיה שהונחה
28 בפנינו, נפרסה מסכת ראייתית בהיקף רחב ומעמיק יותר.
29

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ס"ע 09-3541

24 אפריל 2014

- 1 מסכת הראיות עליה עמדנו בפסק הדין, הובילה אותנו לקבוע כי לא עלה בידי
2 התובעת להוכיח את טענותיה, ועל כן אין בידנו כי אם לדחות את התביעה.
3
4 147. לאור האמור מצאנו לדחות את התביעה.
5
6 148. בנסיבות העניין מצאנו לחייב את התובעת בהוצאת הנתבע בסך 10,000 ₪
7 אשר ישולמו תוך 30 יום ממועד המצאת פסק הדין.
8
9 149. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין.
10
11 150. המזכירות תשלח לצדדים עותק מפסק הדין בדואר רשום עם אישור מסירה.
12
13 **ניתן היום, ו' באדר תשע"ד, (6 פברואר 2014), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.**

נציג ציבור מעבידים
מר ראובן בצרתי

יוחנן כהן, שופט

נציג ציבור עובדים
מר שאול ששון

14

15

קלדנית: רות רחמים.